

ARCHEOLOGIENOTA

WILSELE

ARMAND MEYSWIJK

**Verslag van resultaten
bureauonderzoek**

Auteur: Lisa Van Ransbeeck

Inhoudstafel

Colofon.....	1
Hoofdstuk 1. Beschrijvend gedeelte	2
1. Administratieve gegevens	2
2. Aanleiding onderzoek	4
2.1. Wettelijk kader	4
2.2. Geplande werken.....	4
3. Onderzoeksopdracht.....	7
3.1. Vraagstelling	7
3.2. Randvoorwaarden	7
4. Werkwijze en strategie bureauonderzoek	8
Hoofdstuk 2. Assessmentrapport.....	9
1. Landschappelijke ligging	9
2. Historisch kader	16
2.1. Historische situering van Wilsele-Putkapel en projectgebied	16
2.2. Cartografische bronnen van het projectgebied en omgeving	19
3. Archeologisch kader	27
4. Synthese.....	31
5. Verwachting archeologisch erfgoed	32
5.1. Archeologische verwachting	32
5.2. Vervolgonderzoek.....	33
6. Samenvatting.....	34
7. Bijlages	35
Bibliografie	36
Bronnen	36
Websites.....	36

Colofon

Projectcode	2020F211
Titel	Archeologienota Bureauonderzoek Armand Meyswijk
Erkend archeoloog	Lisa Van Ransbeeck OE/ERK/Archeoloog/2016/00152
Bounding box in Lambert	X: 173778 Y: 177763 X: 173988 Y: 177941 X: 174013 Y: 177815
Naam van alle actoren en vermelding rol/functie	Lisa Van Ransbeeck (erkend archeoloog), Bertram Koolen en Sabine Lemache (contactpersonen initiatiefnemer).
Naam van alle personen buiten het project en/of wetenschappelijke advisering	/

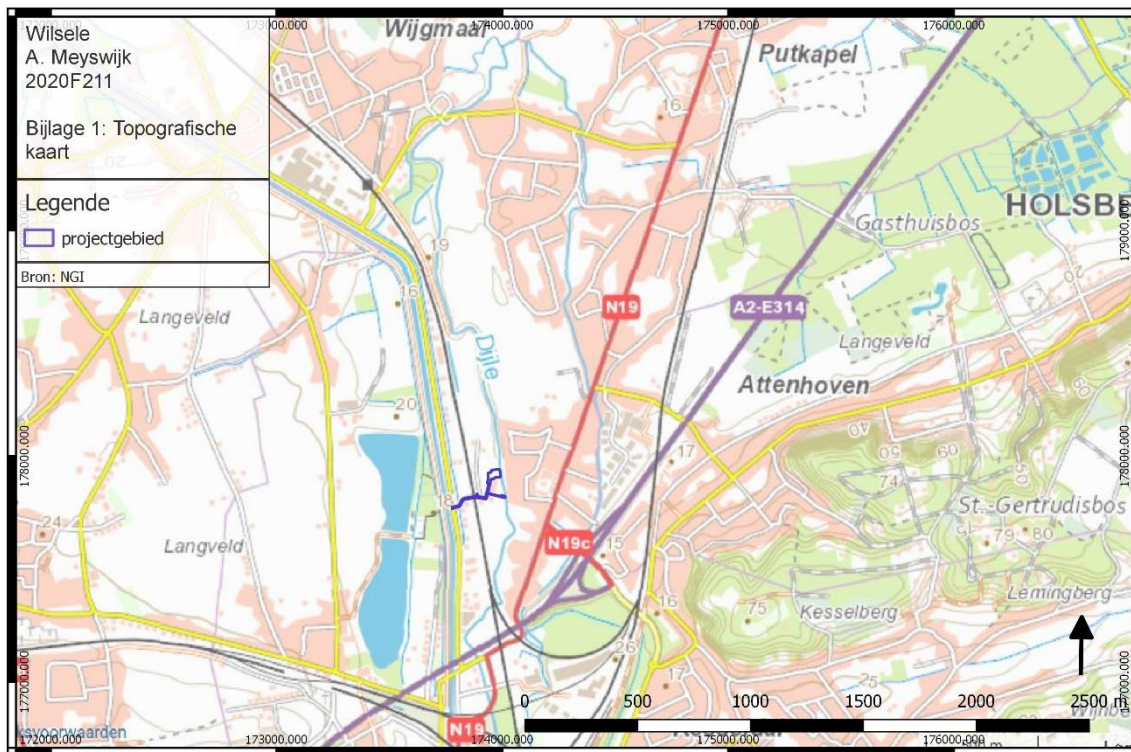
Hoofdstuk 1. Beschrijvend gedeelte

1. Administratieve gegevens

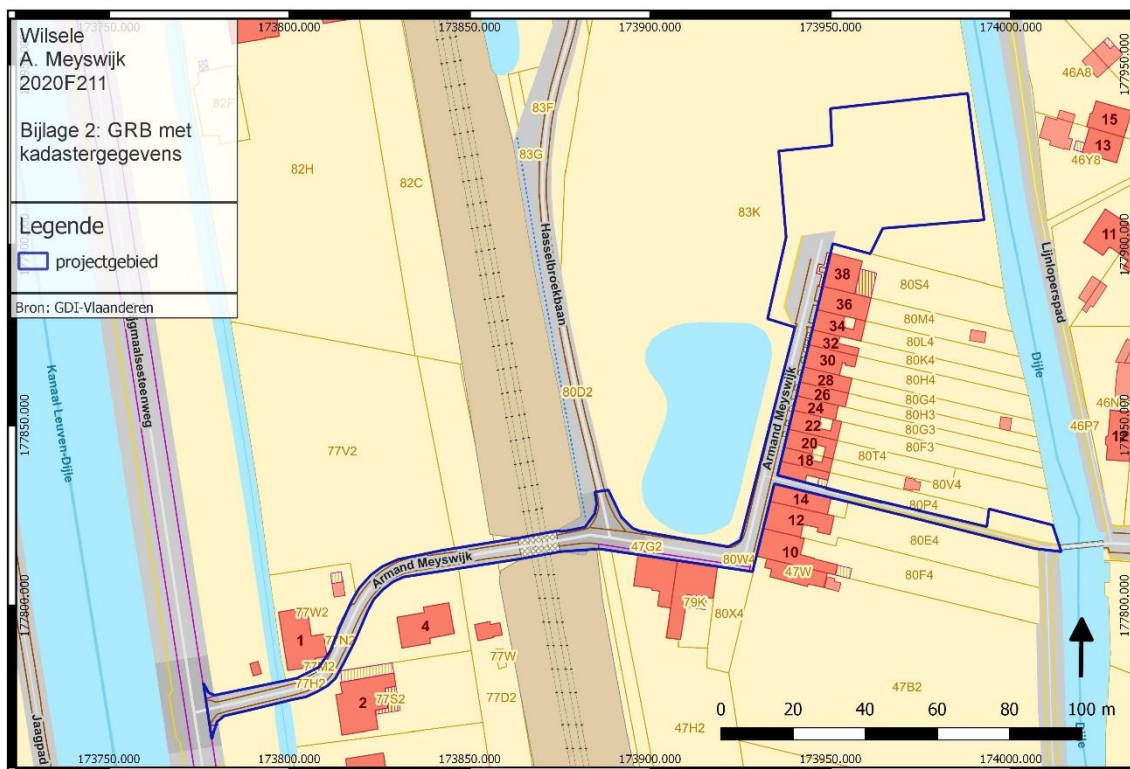
Het projectgebied bevindt zich ter hoogte van de Armand Meyswijk te Wilsele, deelgemeente van Leuven, ten noorden van het centrum van Leuven (Figuur 1).

Kadastraal is dit gebied gekend als Leuven, Afdeling 6, Wilsele C80p4, C73h, C83k en het openbaar domein (Figuur 2).

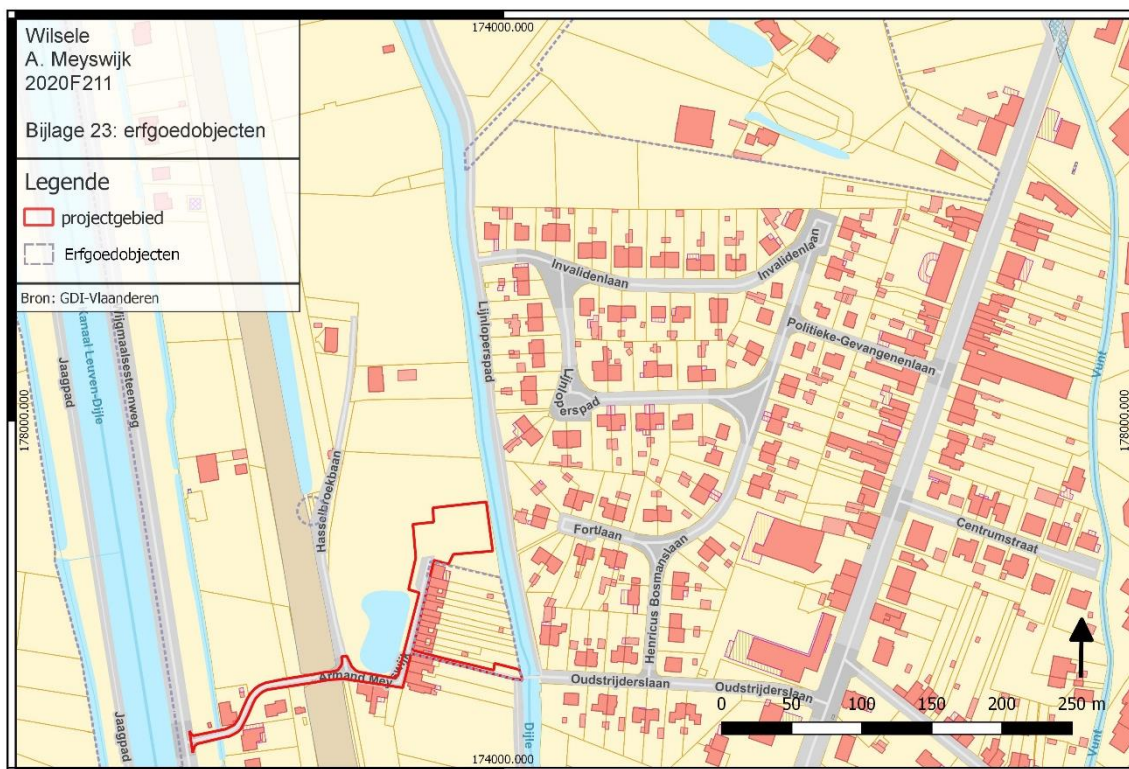
De bebouwing aan de oostzijde van de straat is opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed als Armand Meyswijk (bouwkundig element) (Figuur 3).

Figuur 1: Topografische kaart met plangebied (bron: NGI).

Figuur 2: GRB met kadastergegevens en projectgebied (Informatie Vlaanderen).

Figuur 3: Kaart met erfgoedobjecten: inventaris bouwkundig erfgoed aan de oostzijde van de straat.

2. Aanleiding onderzoek

2.1. Wettelijk kader

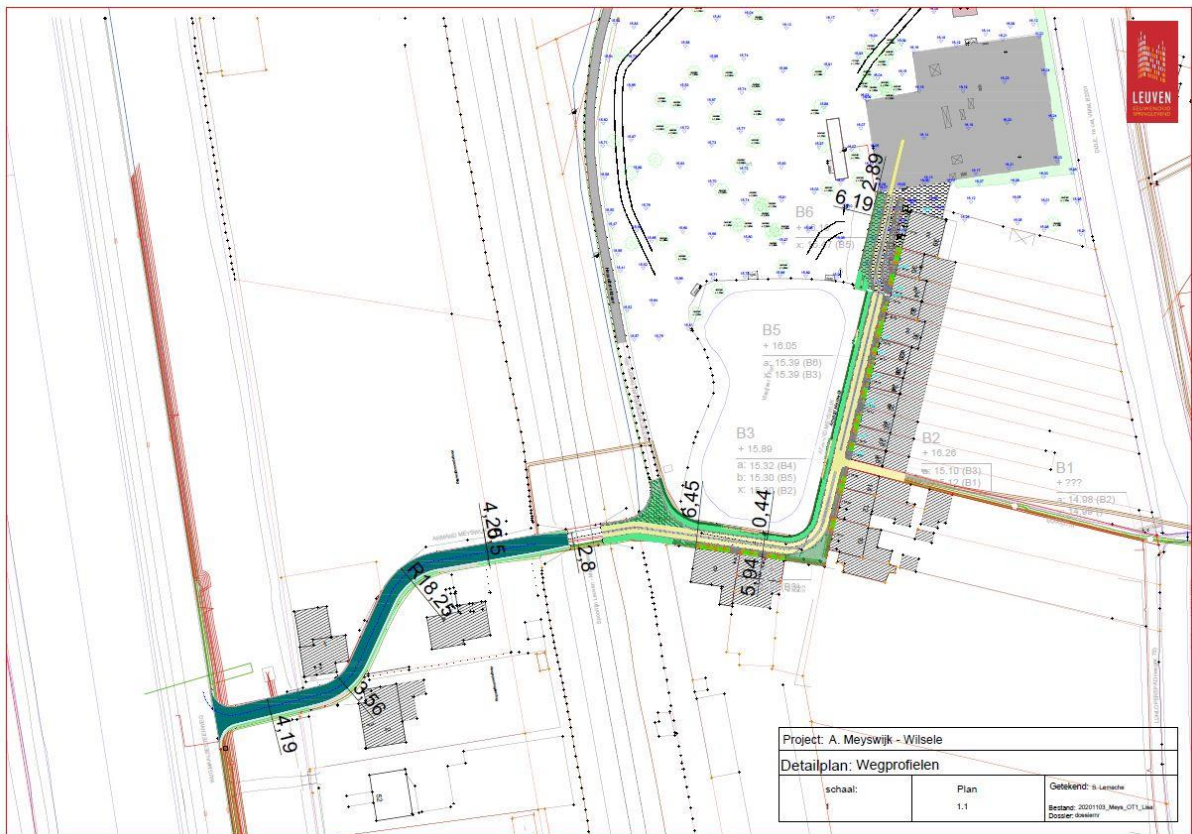
De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning. Als de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt en de ingreep in de bodem 1000m² of meer beslaat, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag.

2.2. Geplande werken

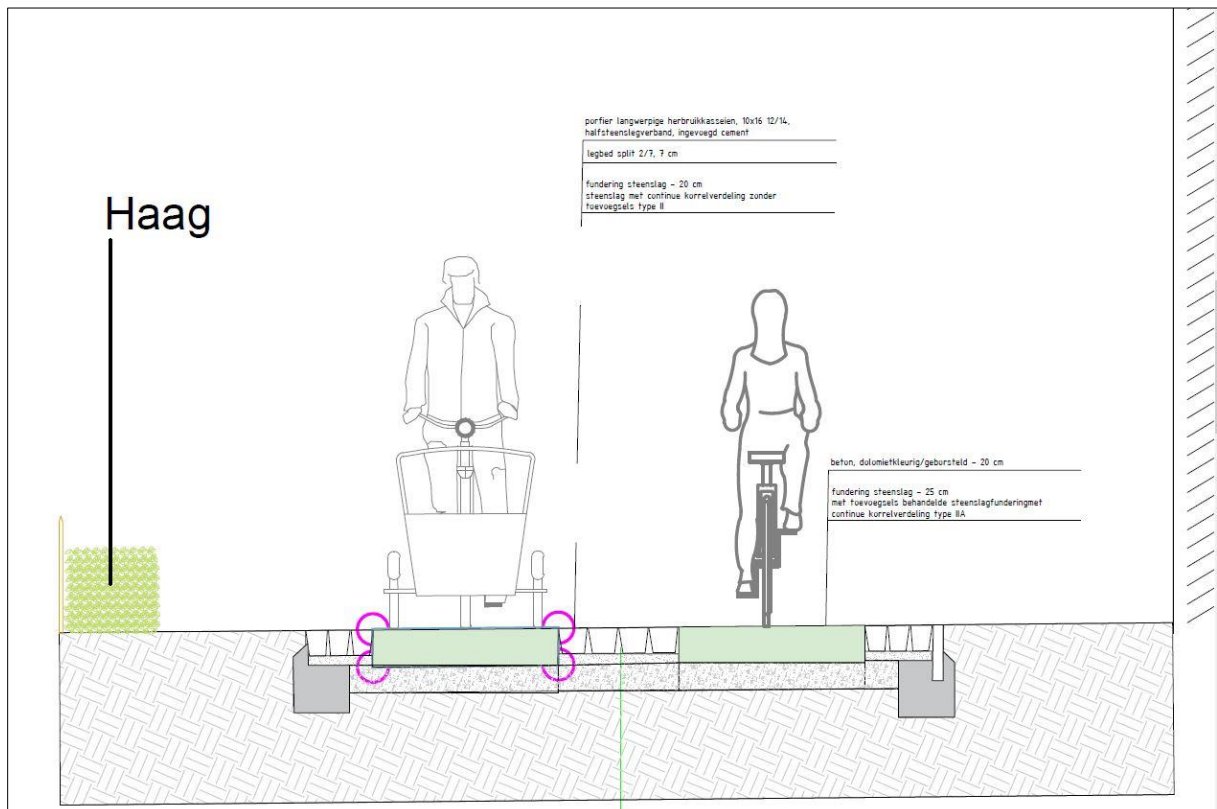
De geplande werken bestaan uit de heraanleg van de straat van de A. Meyswijk. Voor de gedetailleerde plannen, zie bijlage. De heraanleg van de straat zal gepaard gaan met een verstoring in de bodem van ca.53 cm ten westen van de spoorlijn en van ca. 45cm ten westen van de spoorlijn.

De straat zal ook van een afvalwatersysteem worden voorzien. Op dit moment is er nog geen volwaardig afvalwatersysteem in de straat. Er wordt een regenwaterafwatering (RWA) geplaatst onder het straatdeel ten westen van de spoorlijn op een diepte van 120 à 100cm onder maaiveld. Met fundering zal dit voor een verstoringdiepte van 150 à 130cm onder maaiveld zorgen. De sleuf om deze afvoer te plaatsen zal ca.80cm breed en ca. 85m lang zijn. In het noorden van de site wordt een bufferbekken met onregelmatige vorm geplaatst van 225m² en een diepte van ca.100cm (verstoring ca. 130cm met fundering bij). Dit bekken wordt met de vijver verbonden met een RWA-leiding van ca. 50m lang op een diepte van ca. 100cm. De sleuf voor deze leiding zal ca. 80cm breed zijn en zo'n 130cm diep gaan.

Voor het vuilwater zal een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie geplaatst worden (geen deel van de vergunningsaanvraag) op perceel 80P4, aan de kant van de Dijle met een oppervlakte van 21m² en een diepte van ca. 105cm. Onder de straat ter hoogte van huisnummers 10 t.e.m.38 komen voorbezinkers. De plaatsing van zo'n individuele bezinker zal een verstoring van zo'n 4m² tot een diepte van 1,80m onder maaiveld veroorzaken.

Figuur 4: Bijlage 4a: Nieuw aan te leggen toestand van het projectgebied (bron: stad Leuven).

Figuur 5: Bijlage 4b: Typeprofiel van de weg ten oosten van de spoorlijn (bron: stad Leuven).

3. Onderzoeksopdracht

3.1. Vraagstelling

Het archeologisch vooronderzoek beoogt vast te stellen of er een archeologische site aanwezig is op het terrein, wat de karakteristieken en de bewaringstoestand van deze site zijn, wat haar relatie is met het landschap, welke waarde ze heeft, en hoe ermee moet omgegaan worden in het kader van geplande bodemingrepen.

- *Wat is de archeologische verwachting voor het projectgebied?*
- *Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?*
- *Is er een archeologische site aanwezig? Wat zijn de kenmerken en de bewaringstoestand ervan? Wat is haar relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?*
- *Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?*

Elk archeologisch vooronderzoek begint met een bureauonderzoek. Na afronding hiervan bepaalt de erkende archeoloog of verder vooronderzoek noodzakelijk is en welke onderzoeksstrategie hiervoor aangewezen is. De keuze van de onderzoeksstrategie wordt bepaald op basis van volgende criteria:

- *Is het mogelijk deze methode toe te passen?*
- *Is het nuttig deze methode toe te passen?*
- *Is het overdreven schadelijk voor het bodemarchief om deze methode toe te passen?*
- *Is het noodzakelijk deze methode toe te passen (kosten-batenanalyse)?*

3.2. Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

4. Werkwijze en strategie bureauonderzoek

Alle beschikbare archeologische, historische en landschappelijke informatie over het projectgebied en zijn omgeving wordt verzameld en getoetst aan de geplande werken binnen het gebied. Informatie over de geplande werken werd aangeleverd door de initiatiefnemer. Een deel van de archeologische, historische en landschappelijke gegevens over het projectgebied werden ontleend aan archeologienota ID 7458 Leuven Sint-Agathaplein Wilsele¹ die werd opgesteld naar aanleiding van de heraanleg van het dorsplein van Wilsele Putkapel.

Bijkomende archeologische gegevens werden geraadpleegd bij de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) en de (archeologie)nota's op het loket van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Geografische informatie van de Vlaamse Overheid met betrekking tot landschappelijke en bodemkundige ligging werd geraadpleegd via Geopunt en de Databank Ondergrond Vlaanderen. Historische informatie werd geraadpleegd via de inventaris van het onroerend erfgoed, publicaties over het onderwerp (zie bibliografie) en via het stadsarchief. Historische kaarten, plannen en (lucht)foto's werden opgevraagd in het stadsarchief van Leuven; via Galileo: het gis van de stad Leuven; via Geopunt: de gebundelde geografische informatie van de Vlaamse Overheid; Cartesius: de databank met historische kaarten van het NGI (Nationaal Geografisch Instituut), de Koninklijke Bibliotheek, het Rijksarchief en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Deze kaarten, plannen en luchtfoto's werden waar mogelijk gegeorefereerd om een zicht te krijgen op het landgebruik van het projectgebied door de eeuwen heen. De kadastragegevens werden ontleend aan de cadgisviewer van de federale overheid.

Alle beschikbare informatie werd in een tekst gegoten en geïllustreerd door kaarten waar nodig. De kaarten werden gemaakt met Qgis. Op basis hiervan werd aan de hand van bovenvermelde onderzoeksvragen geëvalueerd of verdere stappen in het onderzoekstraject noodzakelijk zijn.

Er werd geen advies van specialisten en geen wetenschappelijke advisering ingewonnen.

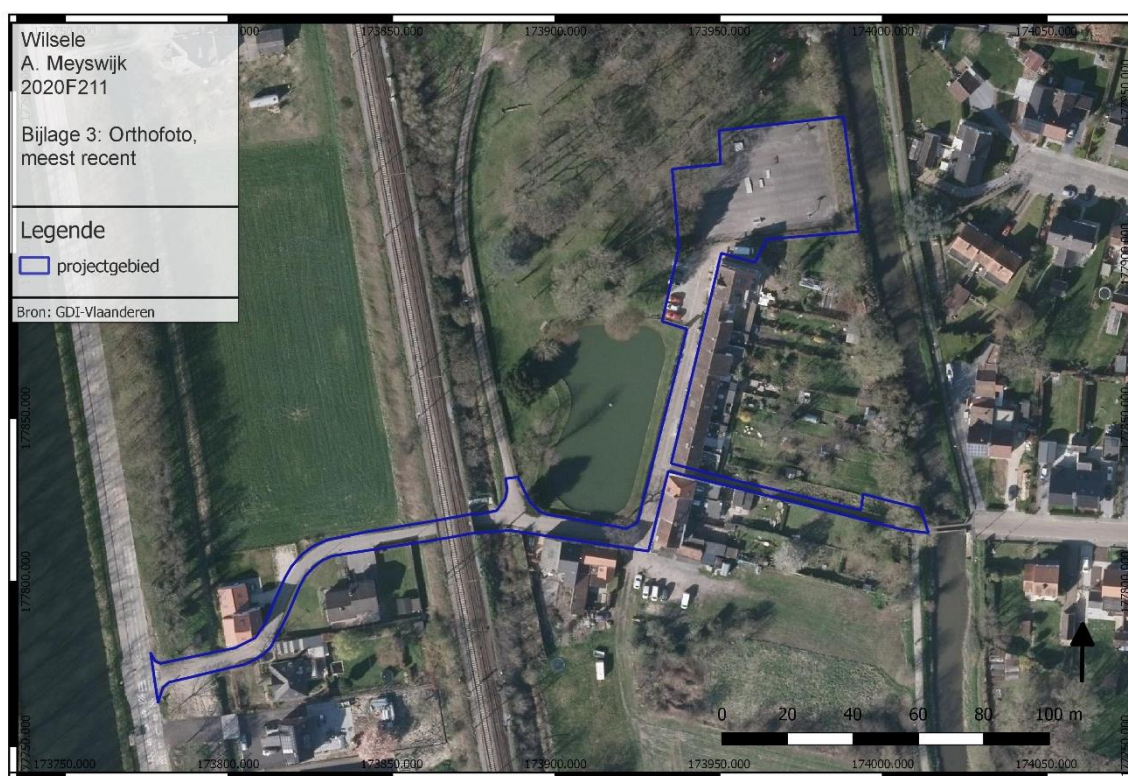
¹ Van Ransbeeck, 2018.

Hoofdstuk 2. Assessmentrapport

1. Landschappelijke ligging

Het projectgebied situeert zich te Wilsele, ten noorden van Leuven. Het gebied bevindt zich tussen het Kanaal Leuven-Dijle en de Dijle. De waterlopen bevinden zich hier op 250m van elkaar. Het projectgebied wordt doorsneden door de spoorlijn Mechelen-Leuven en een gracht.

Het gebied beslaat de Armand Meyswijk (straat), het steegje dat de A. Meyswijk met de Oudstrijderslaan verbindt en een deel van het speelterrein ten noorden van de straat. Een visvijver, groenzones en bebouwing grenzen aan het projectgebied (Figuur 8).

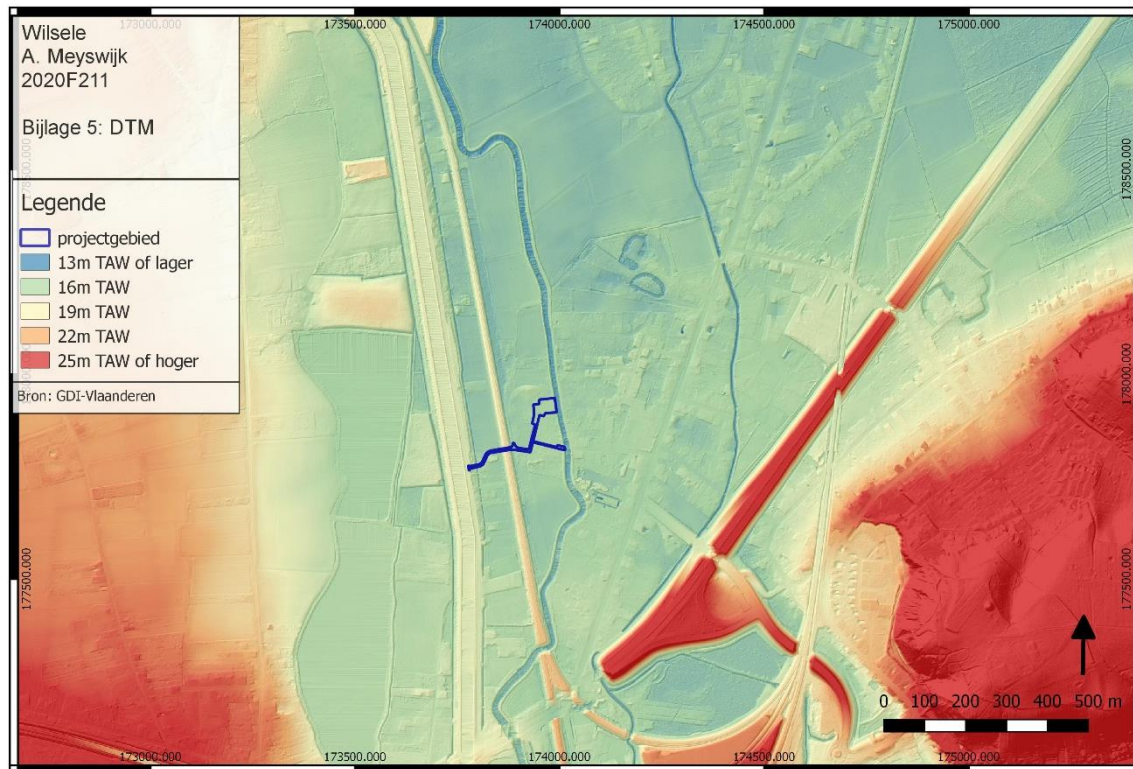

Figuur 8: Meest recente orthofoto van het projectgebied (bron: Informatie Vlaanderen).

Wilsele bevindt zich op het Brabants leemplateau van Midden-België, waarin de Dijle en haar bijrivieren zich diep insneden. Het projectgebied bevindt zich in het Dijledal, tussen de Dijle en het kanaal Leuven-Dijle (Figuur 9). Het projectgebied ligt op de westoever van de Dijle op ca. +16m TAW. De Wijgmaalsesteenweg, de straat langs het kanaal waar de A. Meyswijk in het westen op aansluit ligt op ca.+18m TAW. Aan de westkant stijgt de A. Meyswijk dus naar +17,5m TAW over een afstand van enkele meters om de aansluiting met de Wijgmaalsesteenweg te kunnen maken. Op het Digitaal Terreinmodel Vlaanderen is duidelijk zichtbaar dat het kanaal en haar dijken (inclusief wegen naast het kanaal) prominent hoger liggen dan de terreinen errond (Figuur 10). De spoorlijn die het projectgebied doorsnijdt ligt

ook duidelijk hoger. De A.Meyswijk loopt onder deze spoorlijn door. De gracht langs de Wijgmaalsesteenweg en de Dijle net ten oosten van het projectgebied zijn duidelijk zichtbaar op het hoogtemodel door hun lagere ligging. Langs het projectgebied zijn verschillende lichter gekleurde zones zichtbaar, dit zijn individuele (bouw)gronden die wellicht opgehoogd werden in het verleden.

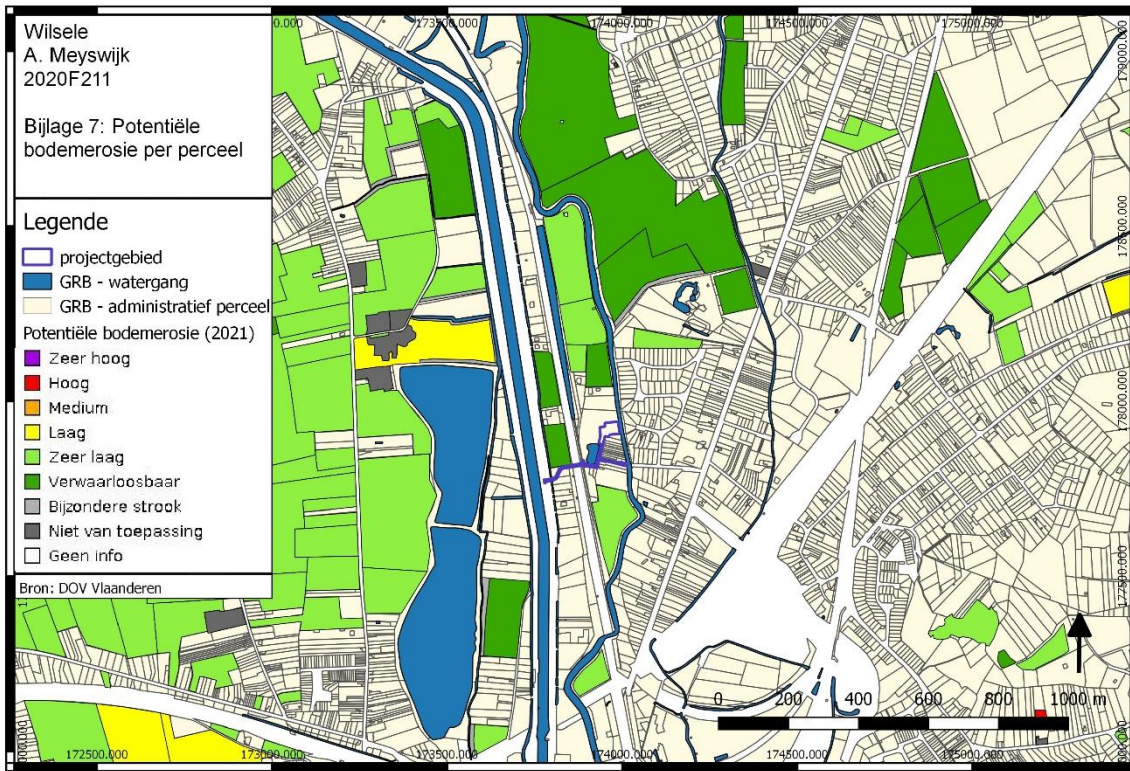
Op de potentiële bodemerosiekaart per perceel van 2019 zijn niet alle percelen gekarteerd. De gekarteerde aangrenzende percelen en percelen op een gelijkaardige landschappelijke locatie zijn ingekleurd als verwaarloosbaar - en zeer laag erosiepotentieel (Figuur 11).

Figuur 9: DTM van Wilsele-Putkapel en omgeving met projectgebied (bron: Informatie Vlaanderen).

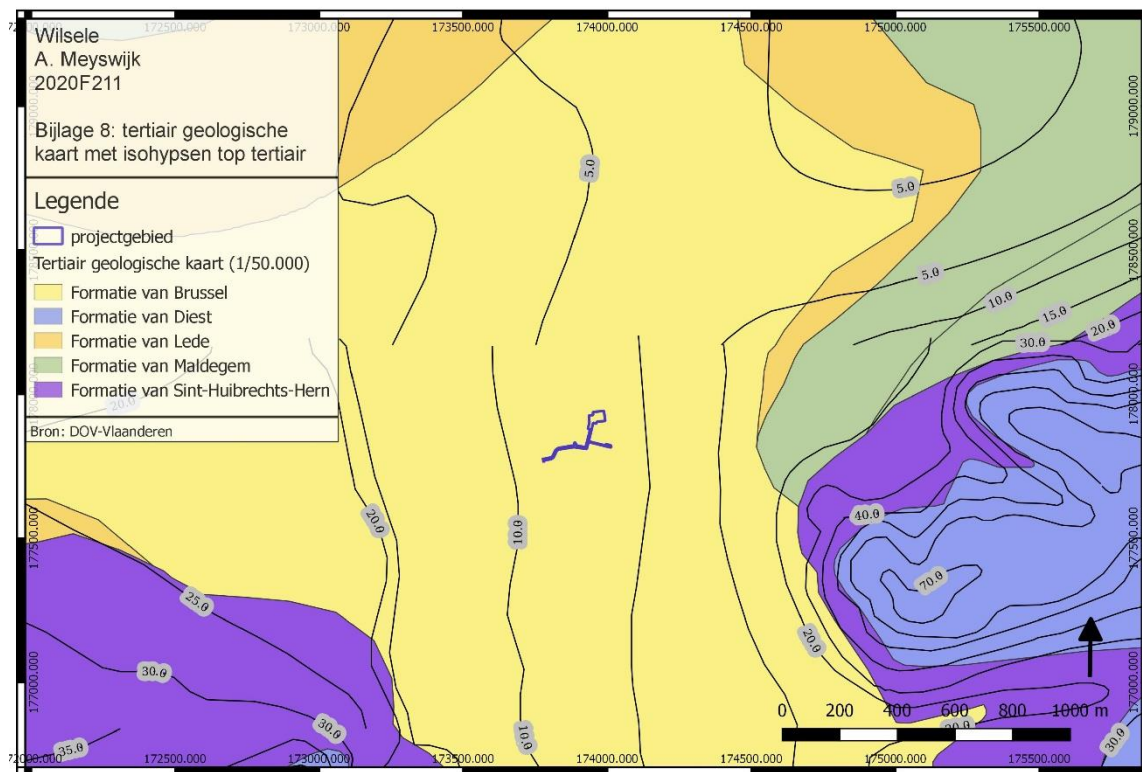

Figuur 10: DTM (detail) van projectgebied en omgeving (bron: Informatie Vlaanderen).

Figuur 11: Potentiële bodemerosiekaart per perceel (bron: Informatie Vlaanderen).

Bij vergelijking van het DTM en de Tertiair geologische kaart is zichtbaar dat de tertiair geologische ondergrond het huidige reliëf mee vormgeeft. Zo zijn de duidelijk hoger gelegen heuvels ten zuidoosten en zuidwesten van het projectgebied gevormd door de Formaties van Diest en Sint-Huibrechts-Hern (Figuur 12). Ter hoogte van het projectgebied bevindt zich de Formatie van Brussel. Dit zijn afzettingen van bleekgrijs fijn zand. Ze zijn kalkhoudend, soms fossielhoudend en er bevinden zich kiezel- en kalkzandsteenbanken in. Volgens de kaart 'tertiair isohypsen top'² bevindt de top van het tertiair zich hier tussen +5m en +10m TAW. Dat is tussen de 11 en 6m onder het huidige maaiveld. De dikte van het quartair dek kan sterk variëren op enkele meters afstand in de Leuvense regio, dus ook hier kan dit niet helemaal accuraat zijn.³ Op het contact van de tertiaire ondergrond met een quartaire deklaag wordt hier meestal een grindafzetting aangetroffen.⁴

Figuur 12: Tertiair geologische kaart van projectgebied en omgeving (bron: Informatie Vlaanderen).

Op de Quartair geologische kaart staat het projectgebied gekarteerd als Formatie van Arenberg (Figuur 13: blauw). Deze formatie bestaat uit alle postglaciale sedimenten van de Dijle en haar armen en bestaat uit beddingssedimenten, overstromingssedimenten (oeverwallen en komgronden), venen en turflagen. Van oud naar jong bestaat deze formatie uit drie delen: lid van Rotselaar; lid van Korbeek-Dijle; lid van Rotspoel. Het lid van Rotselaar bestaat uit veen gelegen tussen de grindafzettingen en de venige kleien gevormd in het Atlanticum. Het lid van Korbeek-Dijle omvat alle kleiige lemen en lemen (soms sterk venig) die rusten op het veen van Rotselaar en worden afgedekt door een bodem. Het lid van Rotspoel

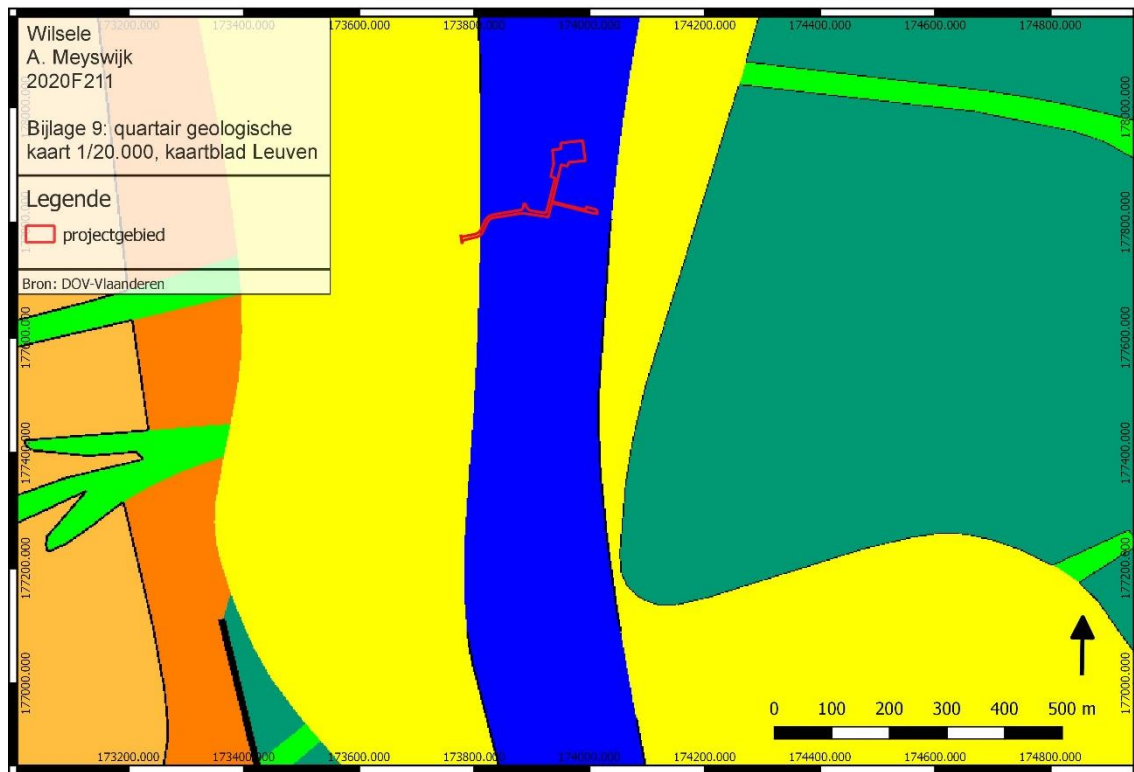
² De discrepantie tussen de isohypsen ten noorden van het projectgebied is te wijten aan de overgang tussen de kaartbladen (24 en 32) waarop de isohypsen werden opgetekend.

³ GOOSSENS. 2007. p.19-23.

⁴ GOOSSENS. 2007. p.25.

omvat alle lemen en zandige lemen die in de vallei nu aan het oppervlak liggen en afgezet zijn sinds de ontbossingen. Intern vertonen ze een horizontale gelaagdheid, die vaak discontinu is door menselijke ingrepen op het landschap. Hierin heeft zich de bodem gevormd.⁵

In het holoceen (huidige tussenijstijd) raakten de valleien en hellingen in de Leemstreek door erosie en afspoeling opgevuld met colluvium.

Figuur 13: Quartair geologische kaart van het projectgebied (bron: Informatie Vlaanderen).

Op de bodemkaart is het plangebied gekarteerd als OT, de kanaalzone is gekarteerd als OB (Figuur 14). OT worden omschreven als sterk vergraven gronden. Het ganse gebied langsheen het kanaal en de spoorlijn is gekarteerd als sterk vergraven gronden. Dit lijkt een veralgemening van de werkelijke situatie te zijn. Bij archeologisch onderzoek in het kader van een archeologienota (ID13984)⁶ en daaruit volgende nota (ID18785)⁷ op een gelijkaardig terrein langsheen de Wijgmaalsesteenweg, zo'n 160m ten zuiden van het projectgebied werd wel een bewaard bodemprofiel aangetroffen. Het perceel uit de archeologienota stond ook als OT gekarteerd, maar in werkelijkheid ging het om een bodems met een bewaard bodemprofiel. De algemene stratigrafie van de bovenste 150cm onder maaiveld werd als volgt beschreven⁸ (Figuur 15): een zwaar zandlemig substraat (Cr-horizont) vormde de basis voor de ontwikkeling van een dunne veenlaag. De aanwezigheid van klei doet vermoeden dat het veen soms door de Dijle overstroomd werd. In een latere fase werd dit veen afgedekt door een pakket colluvium van ca. 1m dikte, hierin werden spikkels baksteen aangetroffen. In de top van het colluvium ontwikkelde zich een bodem (Btw-Bc-sequentie). Daarbovenop bevond zich

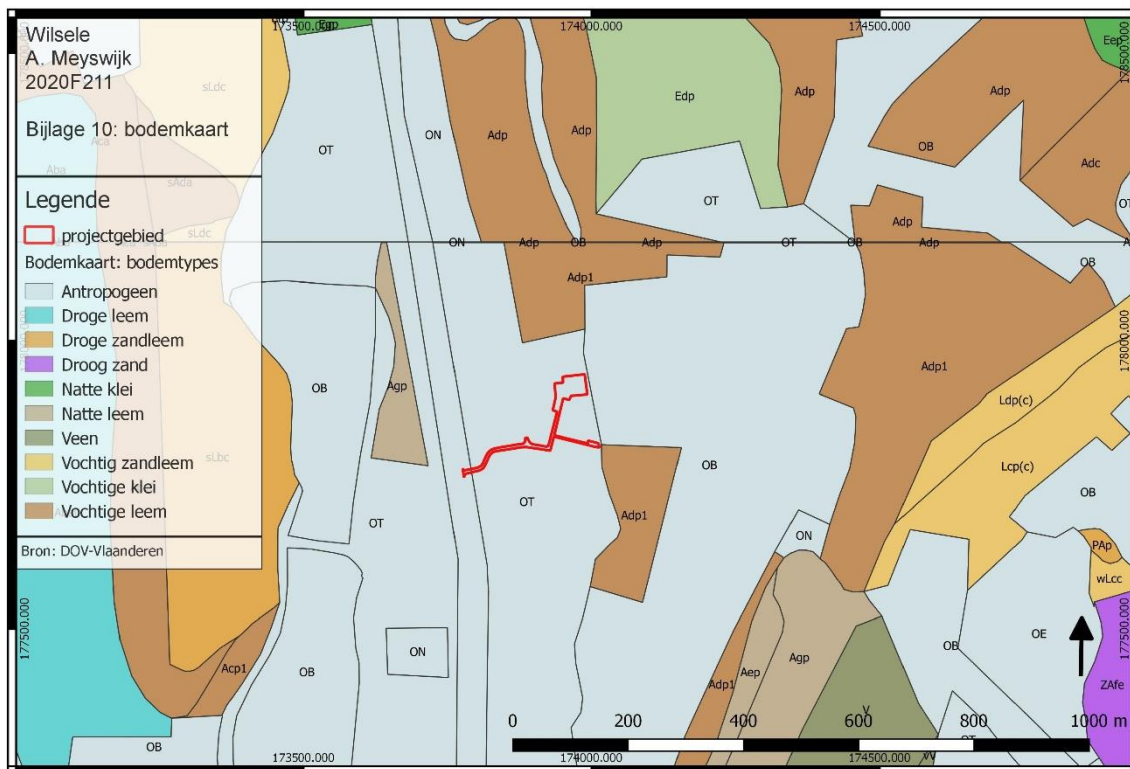
⁵ GOOSSENS. 2007. p.27-28.

⁶ CLAESEN, VAN GENECHTEN, AUDENAERT en DOUCET. 2020. p. 37 e.v.

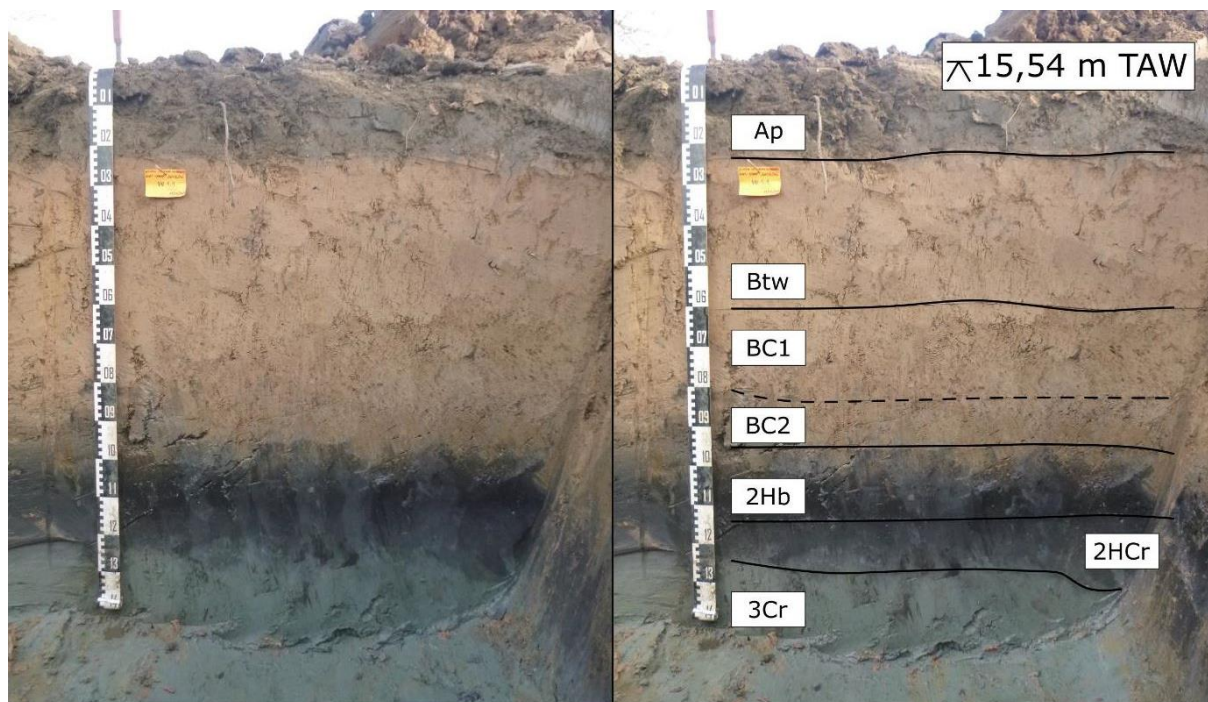
⁷ HERMANS, OP DE BEECK en PAWELCZAK. 2021. p.10-13; 24-28.

⁸ HERMANS, OP DE BEECK en PAWELCZAK. 2021. p.24-28..

de Ap-horizont van ca.35cm dikte (al deels afgegraven in de profielen). Deze sequentie kan gelinkt worden aan (een deel van) het quartair dek zoals hoger beschreven.

Figuur 14: Bodemkaart (bron: Informatie Vlaanderen).

Figuur 15: Referentieprofiel van het archeologisch onderzoek aan de Wijgmaalsesteenweg (© BAAC Vlaanderen bvba).

Het grondmechanisch onderzoek⁹ vermeldt de plaatsing van enkele boringen in functie van de draagkracht van de grond. Een boring naast het wegdek bestaat voor de bovenste 1,80m uit bruine leem. Hieronder werd een afwisseling van veenhoudende leem, veen, en zandhoudende leem waargenomen. Vanaf 2,7m onder maaiveld komt een grof zand met plaatselijk zandsteenfragmenten voor. Deze boringen werden niet genomen met het oog op het registreren van een intact bodemprofiel. Het is dus mogelijk dat er in de bovenste leemlaag van 1,80m dik nog een bodemopbouw aanwezig is. Een boring ter hoogte van de verharding in de Oudstrijderslaan (aan de overzijde van de Dijle), toont verharding en fundering en zand tot minstens 60cm onder maaiveld. Hieronder komen nog zand en leem voor met baksteenfragmenten tot op 1m onder maaiveld. Dieper komt leem, fijn zand, weinig veenhoudend fijnzand en leem voor en vanaf 3m bevindt zich een grijs grof zand.

Het is dus ook binnen het projectgebied mogelijk dat er nog een bewaard bodemprofiel is.

⁹ Laborex. 2020.

2. Historisch kader

2.1. Historische situering van Wilsle-Putkapel en projectgebied

De gemeente Wilsle kende eeuwenlang één parochie: de Sint-Martinusparochie. Een schepenzegel uit 1298 bevestigt het bestaan van deze parochie vanaf deze datum, maar vermoedelijk ontstond de parochie al in de loop van de 10de eeuw.¹⁰ Deze parochie bevindt zich net ten noorden van het centrum van Leuven. Ten noorden van de Sint-Martinusparochie bevindt zich Wilsle-Putkapel.

Putkapel verwijst naar een kapel van het domein Puthof. Deze site met walgracht ter hoogte van huidig beschermd monument *domein Puthof*¹¹ bevindt zich net ten noordoosten van het projectgebied, aan de andere kant van de Dijle (Figuur 3 en Figuur 16). Het hof was een pachthoeve. De eerste vermelding van dit hof als *Putte, heerlijkheid in bezit van Jan van Putte, heer van Wilsle*, dateert van 1312. De kapel van dit domein, de Putkapel was gewijd aan Sint-Agatha en deed dienst als kerk en later parochiekerk voor de inwoners van Wilsle-Putkapel.

Figuur 16: Villaretkaart met Domein van Put, Putkapel en onderzoeksgebied (bron: Informatie Vlaanderen).

De Aarschotsesteenweg werd in de tweede helft van de 18de eeuw aangelegd en verbond Leuven met Aarschot en doorkruiste het grondgebied Wilsle (Figuur 20). Deze steenweg bevindt zich 190m ten oosten van het projectgebied. Door deze steenweg kreeg het Wilsle

¹⁰ <https://nl.wikipedia.org/wiki/Wilsle>.

¹¹ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Domein het Puthof* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/303059> (geraadpleegd op 26 april 2018).

langs deze steenweg, Wilsele-Putkapel, meer belang. In 1867 werd beslist om een nieuwe kerk, de Sint-Agathakerk, op te bouwen 2 km verderop langs de Aarschotsesteenweg. Deze neogothische kerk werd gebouwd in 1890 en staat tot op heden aan het Sint-Agathaplein, zo'n 2,3km ten noorden van het projectgebied.

Het kanaal Leuven-Dijle werd gegraven in 1750-1752 en bevindt zich net ten westen van het projectgebied.

De spoorlijn van Mechelen naar Leuven werd in gebruik genomen in 1836. Te Wilsele bevinden kanaal en spoorlijn zich op vrij korte afstand van elkaar. Tussen de spoorlijn en de meanderende Dijle werd in 1830 de chemische fabriek '*fabrique de vitriol*' van Kennis-Van Mechelen opgericht (Figuur 17). De fabriek produceerde scheikundige producten, verf en solferstekjes. In 1844 werd de fabriek voor het eerst vergroot, en ook later volgden er nog verschillende fabrieksuitbreidingen (Figuur 18 en Figuur 19). In de jaren 1870 werd de Dijle lokaal rechtgetrokken om verdere fabrieksuitbreiding mogelijk te maken. Vanaf het einde van de 19de eeuw werd de fabriekssite deels afgebroken en ging ze regelmatig over in andere handen. De verschillende uitbreidings- en afbraakfases zijn goed te volgen op de kadasterschetsen. Rond 1914 werden elf arbeiderswoningen met uiterst links een vermoedelijke kaderwoning opgetrokken op deze locatie. Mogelijk werden de bestaande structuren van de fabriek hergebruikt voor de opbouw van deze woningen. Het ensemble van twaalf woningen vertoont onderling sterke verschillen in breedte van de woningen. Bouwsporen in het metselwerk van voor- en achtergevels leunen aan bij de hypothese van de hergebruikte fabrieksstructuren.¹²

Begin 20ste eeuw heette deze straat Hasselbroek. In 1947 kreeg de Armand Meyswijk haar huidige naam.

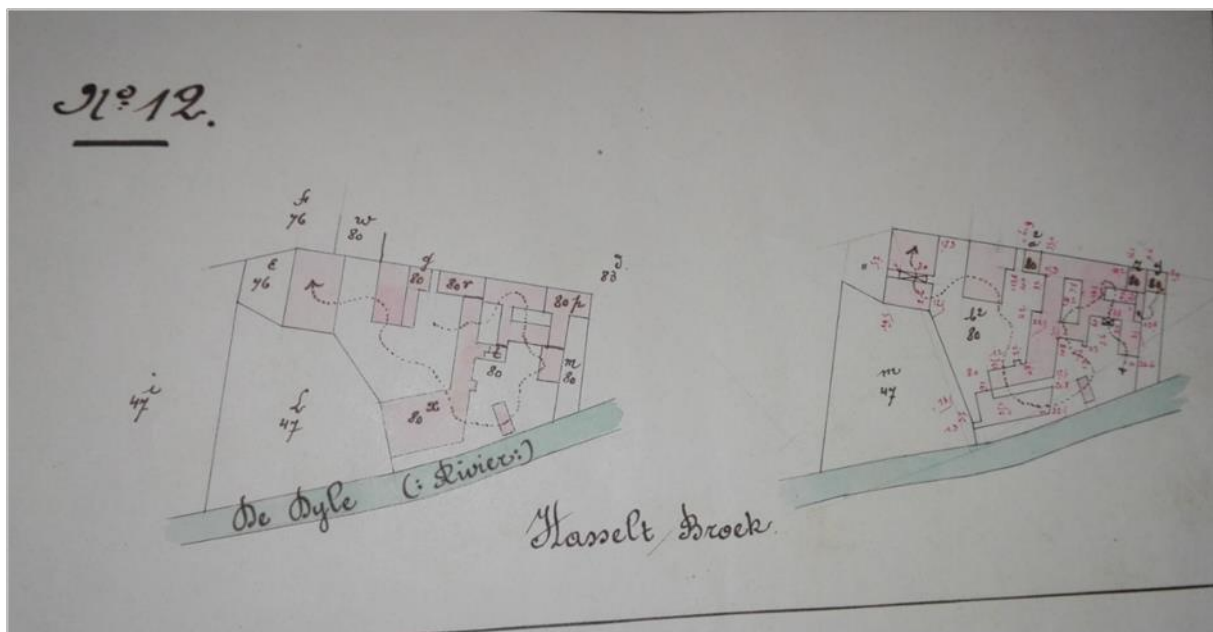
¹² Agentschap Onroerend Erfgoed 2021: Armand Meyswijk [online] <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/307109> (Geraadpleegd op 05-02-2021).

Figuur 17: Iconografie van de fabriek met spoorlijn op de voorgrond (tekening vanuit het westen) (© Cresens 2012).

Figuur 18: Kadasterarchief Vlaams-Brabant, Mutatieschetsen en bijhorende mutatiestaten Leuven, afdeling VI (Wilsele), 1846.

Figuur 19: Kadasterarchief Vlaams-Brabant, Mutatieschetsen en bijhorende mutatiestatuten Leuven, afdeling VI (Wilsele), 1910/12.

2.2. Cartografische bronnen van het projectgebied en omgeving

Op de Villaretkaart (1745-1748) is het domein van Put en de Kapel van Put ten noordoosten van het projectgebied zichtbaar (Figuur 16). De Aarschotsesteenweg en het kanaal zijn nog niet aangelegd. Het projectgebied en omgeving zijn weergegeven als onbebouwd gebied. Ten oosten van het projectgebied is de Dijle weergegeven. Ten noorden en zuiden van het gebied kent de Dijle een nog veel meanderend verloop dan nu.

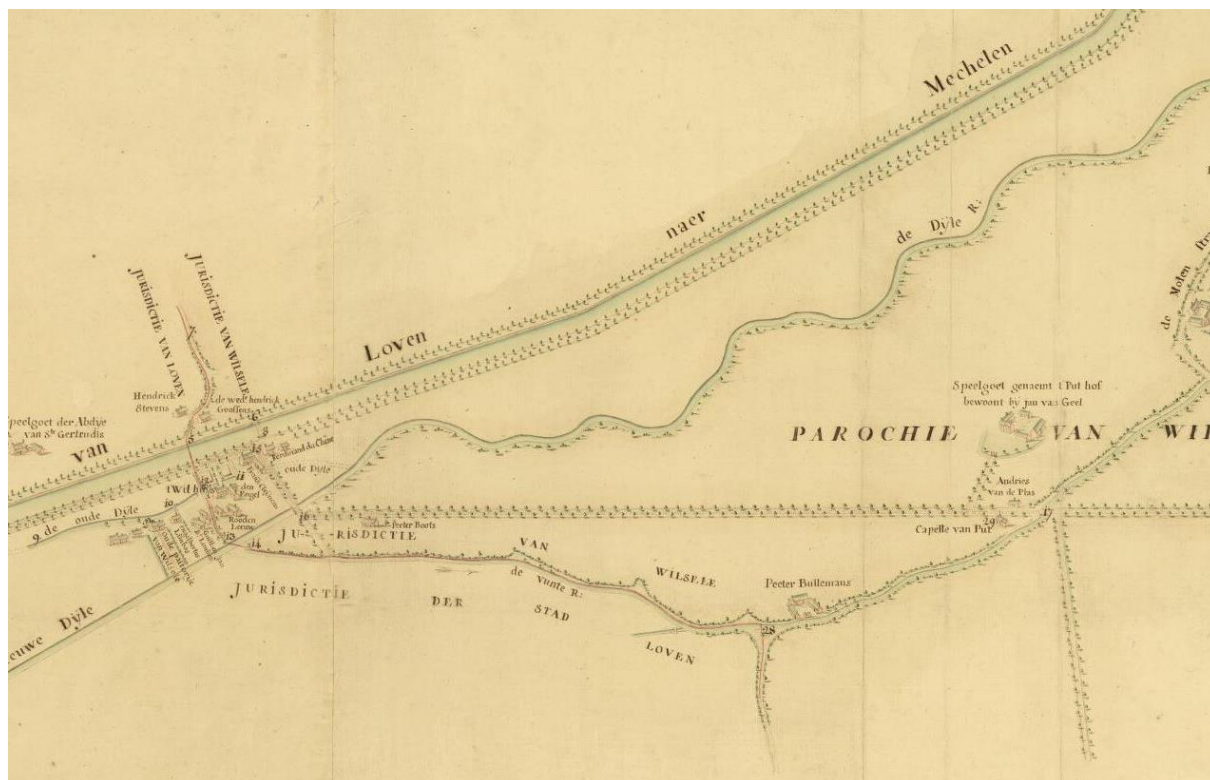
Ook op de Ferrariskaart (1771-1778) is het domein van Put zichtbaar ten noordoosten van het projectgebied (Figuur 20). De Aarschotsesteenweg ten oosten van het projectgebied en het kanaal ten westen ervan, werden aangelegd in de tweede helft van de 18de eeuw en zijn op de kaart afgebeeld. Beide worden afgebeeld omzoomd door bomen. De Dijle wordt afgebeeld met een meanderbocht ter hoogte van het projectgebied, of net ten zuidoosten ervan. Het gebied staat ingekleurd als broek, moeras.

Op een kaart van 1785¹³ (Figuur 21 en Figuur 22) is de Aarschotsesteenweg zichtbaar als een brede steenweg met bomen. Ook langs weerszijden van het kanaal zijn bomen afgebeeld. Het gebied tussen Dijle en Kanaal is hier onbebouwd weergegeven. De enige bewoning tussen beide waterlopen situeert zich links op de figuur, ter hoogte van de grens tussen Leuven en Wilsele. Tussen de woorden 'parochie' en 'van' is het Puthof afgebeeld. Het projectgebied kan dus bij benadering gesitueerd worden linksboven dit domein tussen Dijle en Kanaal, waar er niets werd afgebeeld.

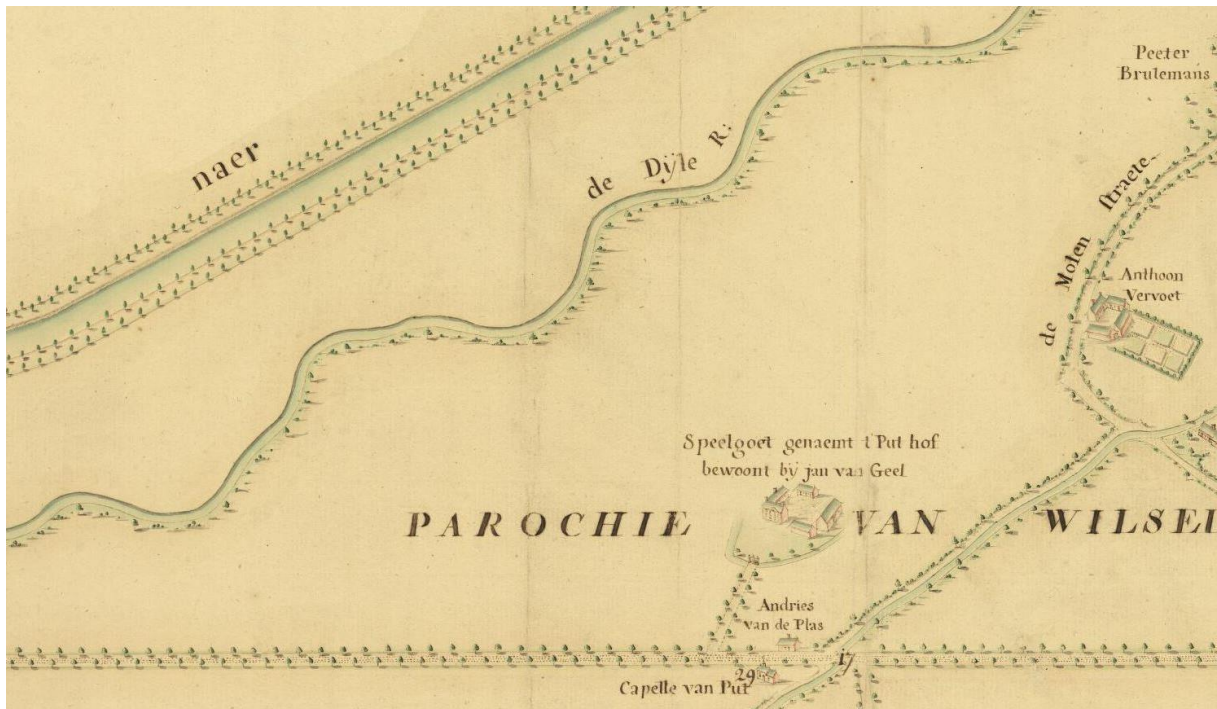
¹³ AGR, Cartes et plans manuscrits, I, nr. 2416 *Carte de la partie du village de Wilsel, située à l'est du canal de Louvain; dressée, en novembre 1785, par C.-J. Everaert, géomètre juré, pour servir à un procès entre les gens de loi de Wilsel et de Put contre le chapitre de St- Pierre, à Louvain.*

Figuur 20: Ferrariskaart (bron: Informatie Vlaanderen)

Figuur 21: Detail van kaart van 1785. Het gebied tussen Kanaal en Dyle is onbebouwd weergegeven ter hoogte van het projectgebied. Het noorden bevindt zich rechts op de kaart (bron: Rijksarchief).

Figuur 22: Detail van dezelfde kaart met het Puthof en putkapel langsheen de Aarschotsesteenweg (bron: Rijksarchief).

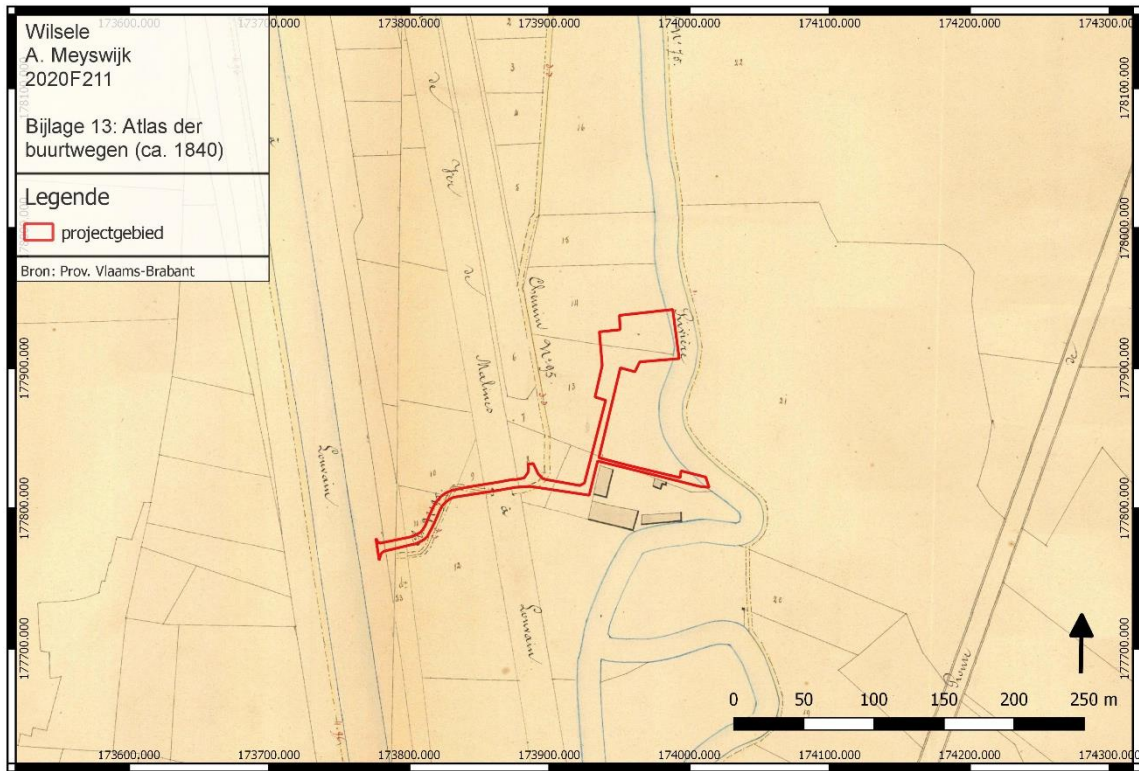
In de Atlas der Buurtwegen (1841) is de eerste fabriek zichtbaar in de meander van de Dijle. De weg die van aan het kanaal tot voorbij de fabriek leidt wordt aangeduid als *Chemin nr. 95*. Het westelijke deel van deze weg (ten westen van de spoorlijn) lijkt qua tracé grotendeels overeen te komen met de A. Meyswijk. Het deel ten oosten van de spoorlijn loopt eerder gelijkaardig aan de huidige Hasselbroekbaan.

Op de topografische kaart van Vandermaelen is de fabriek al meer uitgebreid, ze wordt aangeduid als *Fabrique de Produits Chimiques*. De weg lijkt nog hetzelfde tracé te volgen als *Chemin nr. 95* uit de Atlas der Buurtwegen. Tussen deze weg en de spoorlijn bevindt zich een waterloop, wellicht een gracht.

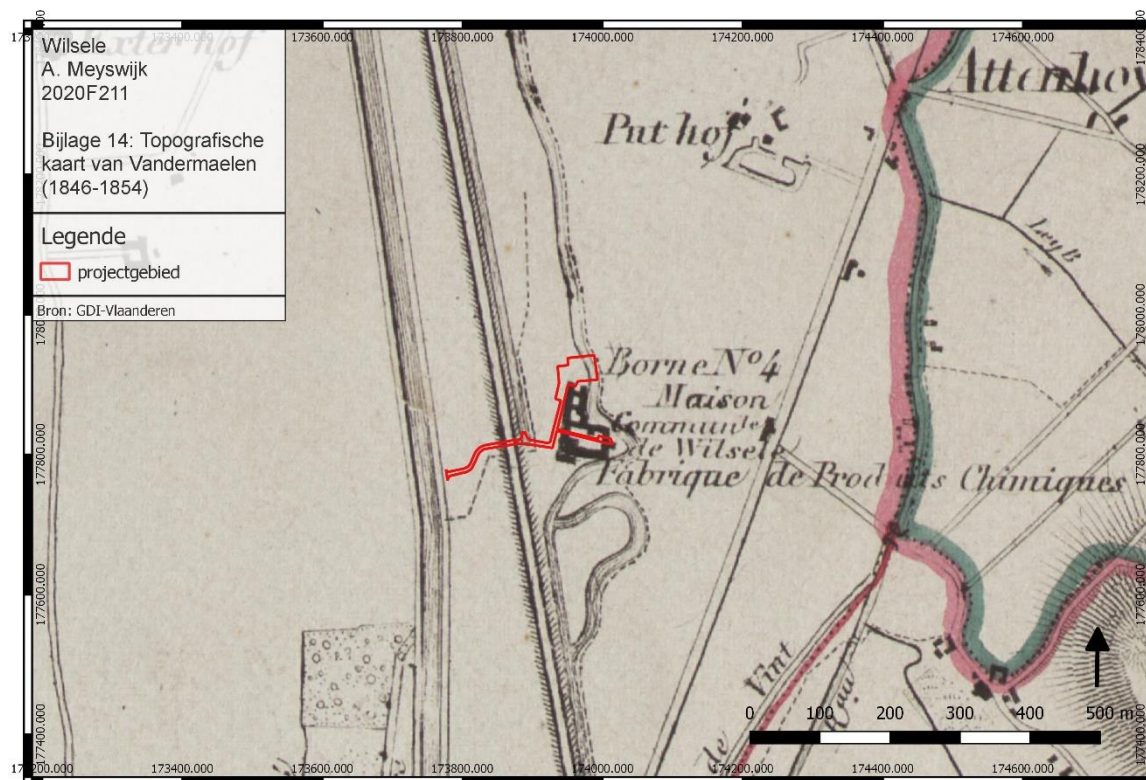
Op de kaart van Popp (1842-1879) is de situatie gelijkaardig weergegeven als op de kaart van Vandermaelen. De bebouwing van de fabriek heeft dezelfde contouren en ook de weg met de waterloop erlangs is hetzelfde. De meander net ten zuiden van de fabriek onderging wel veranderingen ten opzichte van de situatie op de kaart van Vandermaelen. De Dijle werd rechtgetrokken ter hoogte van de meander: op die manier ontstond een eilandje net ten zuiden van de fabriek.

Op de topografische kaart van 1865 is het eilandje ten zuiden van de fabriek niet meer zichtbaar. Het is niet duidelijk of dit al de werkelijke situatie in dat jaar weergeeft of het om een vereenvoudigde versie van de werkelijkheid gaat. Ook op de topografische kaart van 1891 is dit eiland niet meer zichtbaar. Het tracé van weg en waterloop erlangs lijken hetzelfde afgebeeld als op de andere 19de-eeuwse kaarten. Ten westen naast de fabriek is ook een blauwe vlek zichtbaar, het is mogelijk dat het hier om een vijver gaat. Ten noorden ervan is een aangelegde tuin zichtbaar. De vijver zou dan bij deze tuinaanleg kunnen horen.

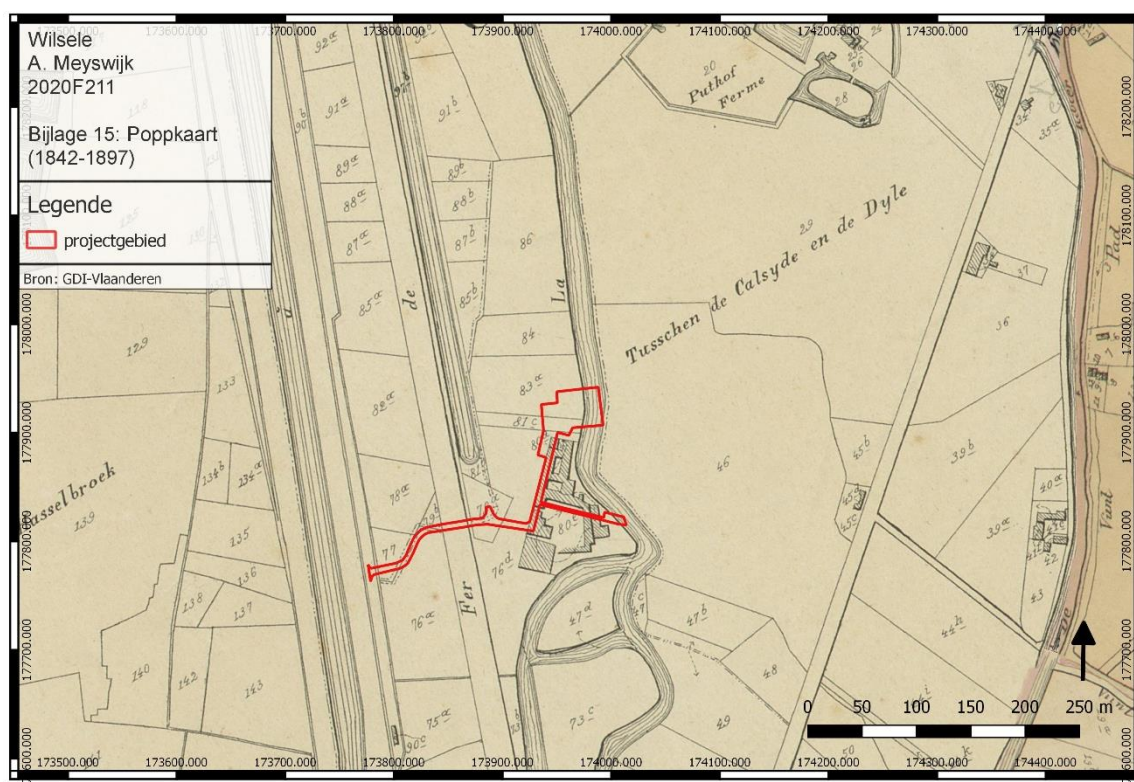
Op de topografische kaart van 1930-1931 is dan de situatie zichtbaar die aangelegd werd vanaf 1914: een geheel van arbeiderswoningen langs een straat. Het tracé van de huidige A. Meyswijk komt hiermee overeen. De vijver is op deze kaart duidelijk te zien. Op de topografische kaart van het ministerie van openbare werken en wederopbouw (1950-1970) en op de luchtfoto van 1979-1990 wordt zichtbaar dat er meer bebouwing komt langsheen de westzijde en zuidzijde van de straat.

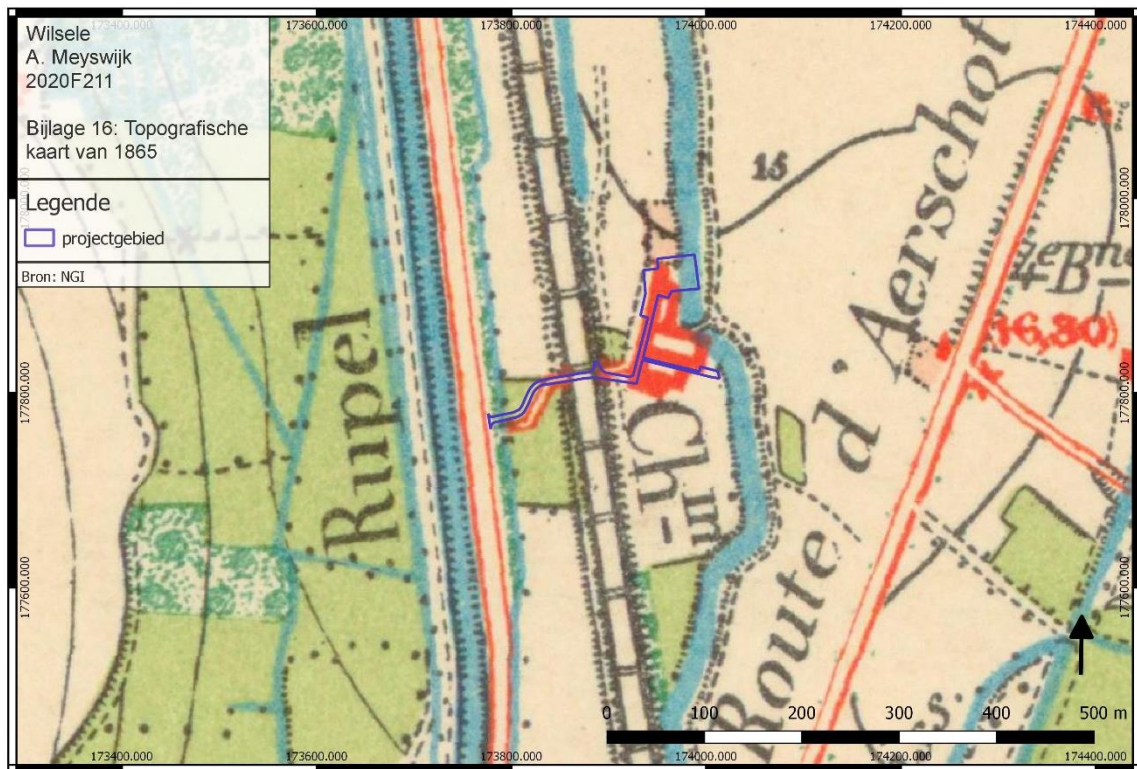
Figuur 23: Atlas der Buurtwegen met projectgebied (bron: Provincie Vlaams-Brabant).

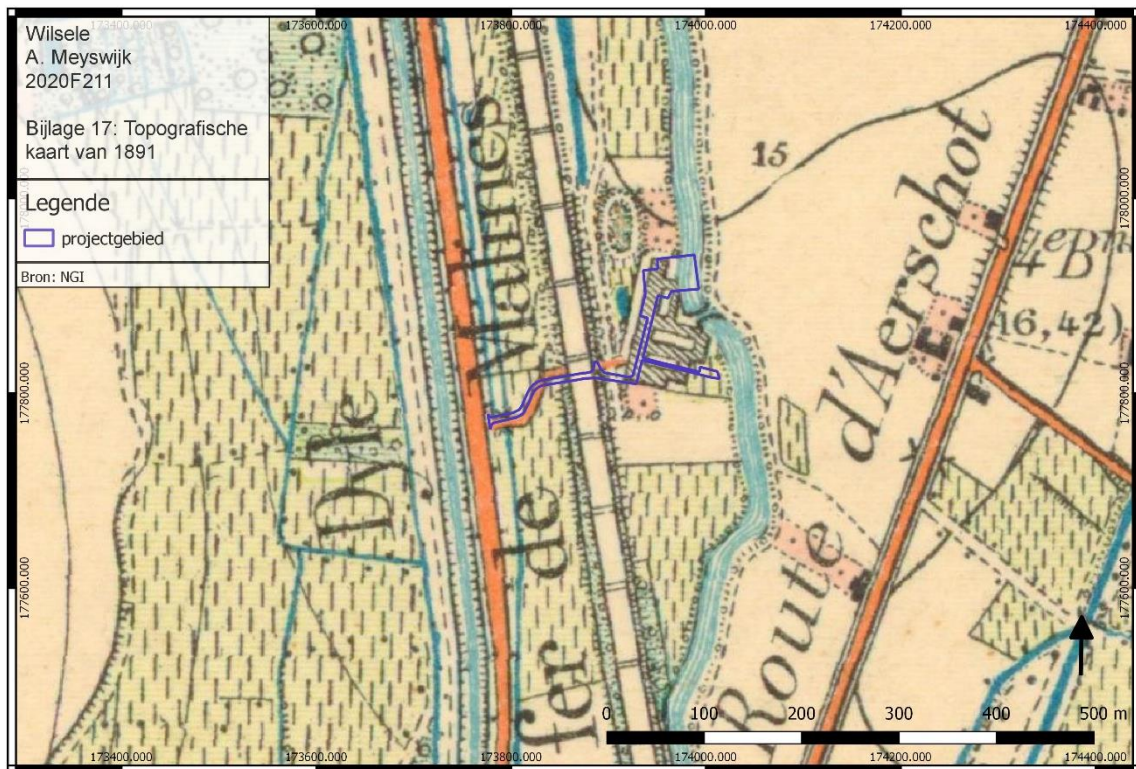
Figuur 24: Topografische kaart van Vandermaelen (bron: Informatie Vlaanderen).

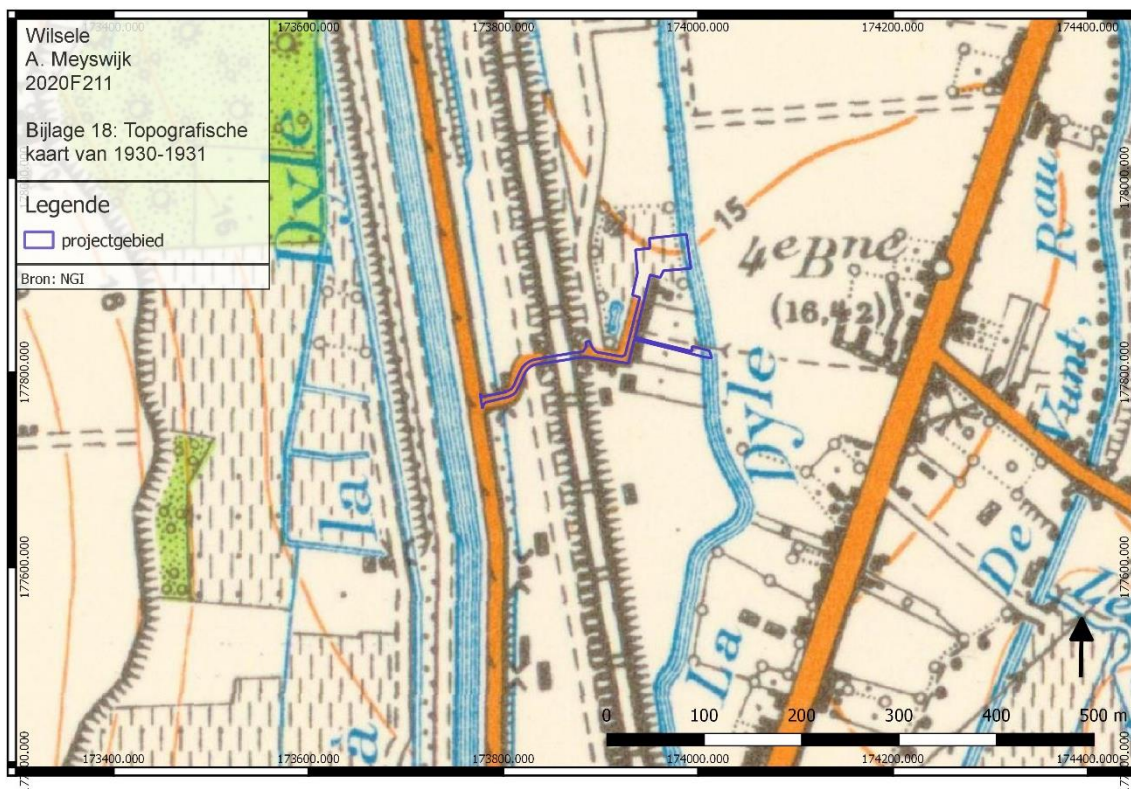
Figuur 25: Poppkaart (born: Informatie Vlaanderen).

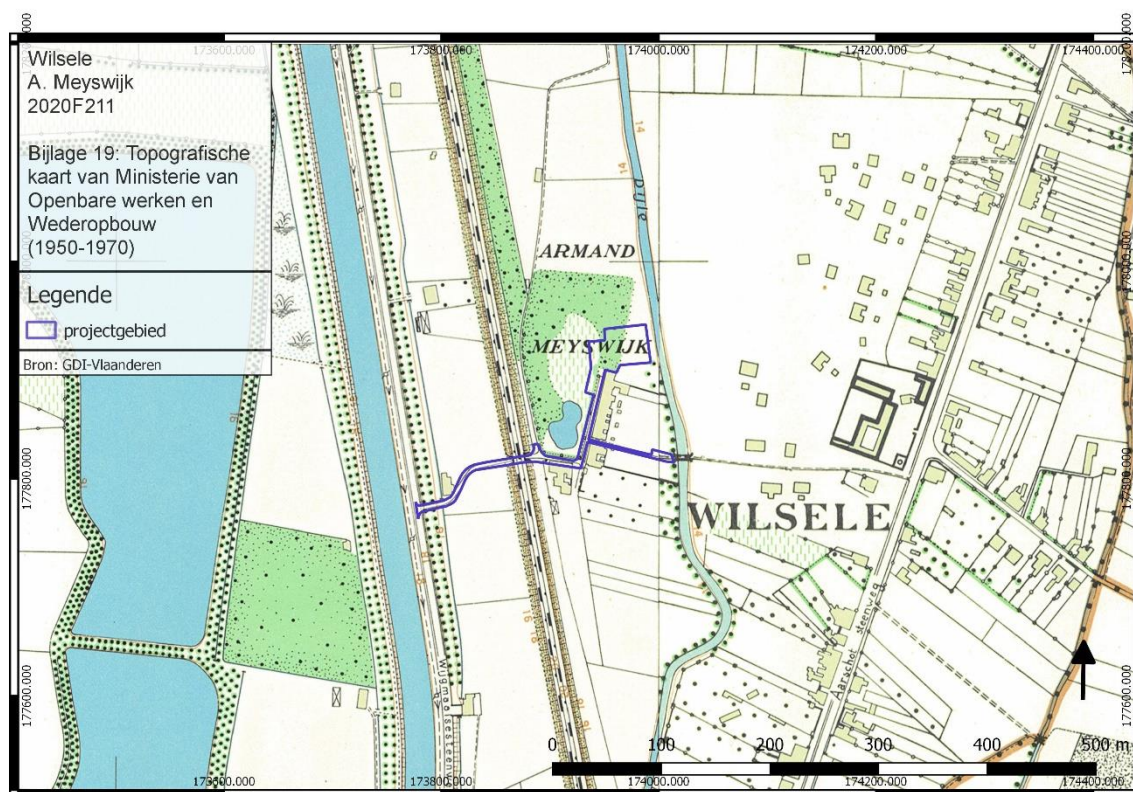
Figuur 26: Topografische kaart van 1865 (bron: NGI).

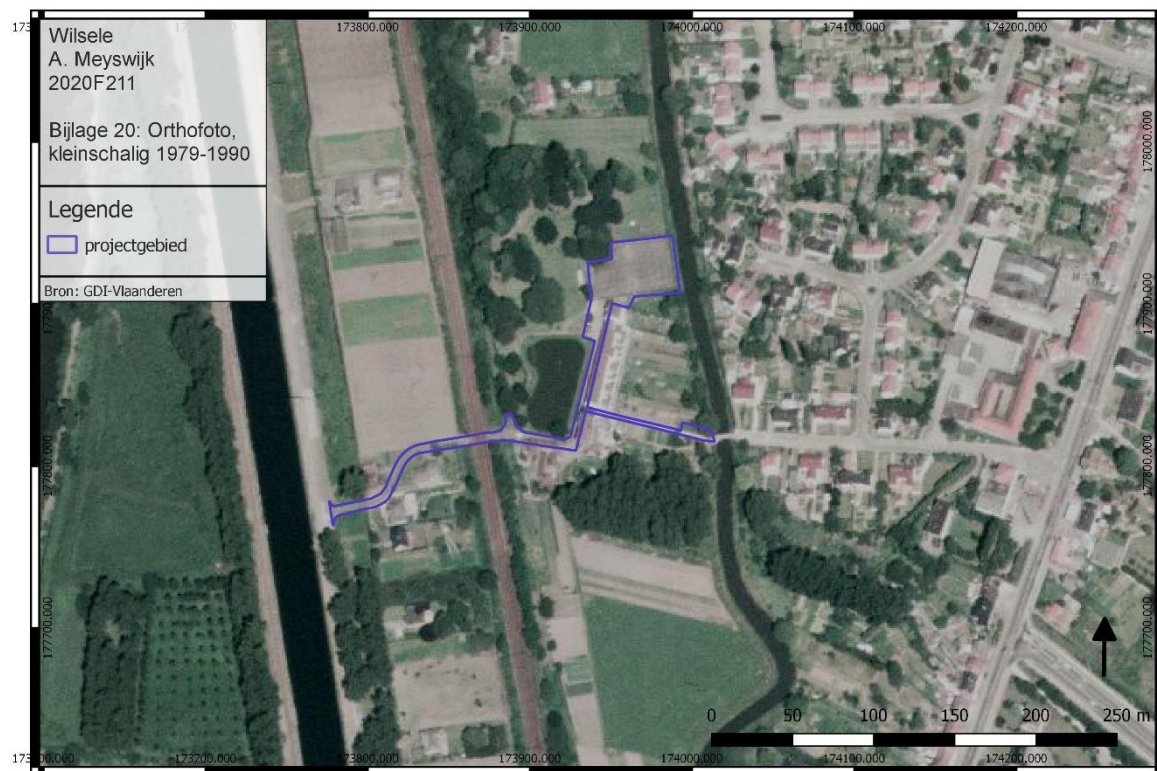
Figuur 27: Topografische kaart van 1891 (bron: NGI).

Figuur 28: Topografische kaart 1930-1931 (bron: NGI).

Figuur 29: Topografische kaart van 1950-1970 (bron: Informatie Vlaanderen).

Figuur 30: Orthofoto van 1979-1990 (bron: Informatie Vlaanderen).

3. Archeologisch kader

Ter hoogte van het projectgebied werd nog geen archeologisch onderzoek uitgevoerd. Wel werden er verschillende archeologische (bureau)onderzoeken uitgevoerd in de buurt van het projectgebied. De resultaten van deze onderzoeken werden geraadpleegd via de CAI¹⁴ en de (archeologie)nota's waarvan akte werd genomen.

Voor een zone ca. 160m ten zuiden van het projectgebied aan de Wijgmaalsesteenweg werd, zoals hoger vermeld, een archeologienota (ID 13984)¹⁵ en nota (ID18785)¹⁶ geschreven (Figuur 31). Bij dit proefsleuvenonderzoek werd een intact bodemprofiel aangetroffen van veenvorming (op ca. 1,50cm onder maaiveld) met daarop een ca. 100cm dik pakket colluvium. In de top hiervan ontwikkelde zich een bodem. Tussen 60 à 100cm onder maaiveld, tussen +14,50m en +15,15m TAW tekenden zich enkele grondsporen af in de bodem. Het ging vooral om greppels. Wegens een gebrek aan archeologisch relevante sporen werd geen vervolgonderzoek uitgevoerd.

Nog zuidelijker werden nog archeologienota's geschreven voor bouwprojecten en infrastructuurwerken (o.a. ID2882, 9446, 1218, 3725...) op een gelijkaardige locatie in het landschap, in het Dijledal vlakbij de rivier (Figuur 32). In al deze archeologienota's leidde de confrontatie van de bestaande versterking en de geplande versterking tot het inzicht dat archeologisch onderzoek hier niet in kenniswinst zou resulteren.

Op de CAI staan verschillende locaties aangegeven vlakbij het plangebied aan de Hasselbroekbaan, De A.Meyswijk en de Wijgmaalsesteenweg. Het gaat om bunkers C12-C15 (CAI locaties 165284 t.e.m. 165287) van de KW-linie (Figuur 31). Deze linie van Koningshooikt tot Waver werd kort voor de tweede wereldoorlog aangelegd en bestaat grotendeels uit bunkers. Bunker C14 (locatie 165286), aan de Hasselbroekbaan, en bunker C12 (locatie 165284) werden afgebroken. De andere bunkers vlakbij, bevinden zich nog in situ.

Ten noordoosten van het projectgebied bevindt zich het Puthof (CAI – locatie 3448) (Figuur 31 en Figuur 32). Een site met walgracht die wellicht tot in de middeleeuwen teruggaat. Bij de restauratiewerken van dit domein werd ook een archeologisch begeleiding uitgevoerd met als voornaamste doelstelling het documenteren van de evolutie van de grachten van het domein. Door miscommunicatie kon maar een klein deel van de werken effectief opgevolgd worden door de archeologen en werd de doelstelling van het onderzoek niet bereikt. Net ten oosten van het puthof, verwijst CAI locatie 972 naar de locatie van de Putkapel op basis van cartografische bronnen.

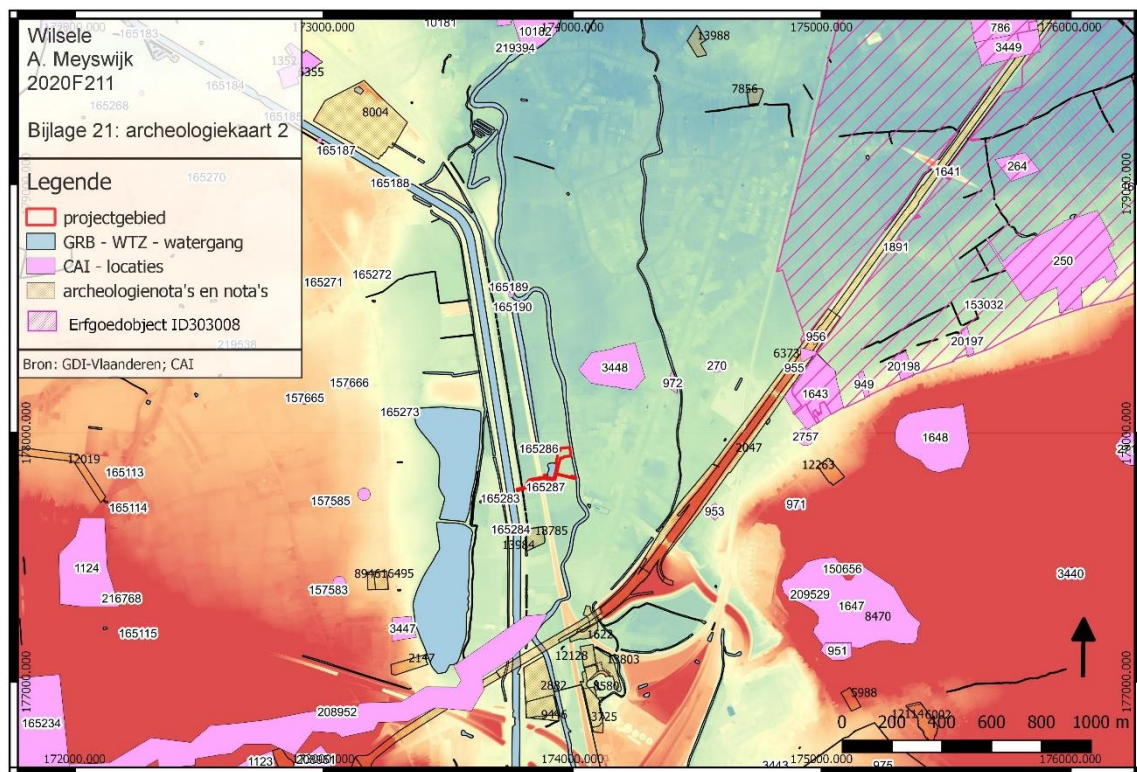
¹⁴ De Centrale Archeologische Inventaris (CAI) is een inventaris van tot nog toe gekende archeologische vindplaatsen. Vanwege het specifieke karakter van het archeologisch erfgoed dat voor ons verborgen zit in de ondergrond, is het onmogelijk om op basis van de Centrale Archeologische Inventaris met zekerheid uitspraken te doen over de aan- of afwezigheid van archeologische sporen. De aan- of afwezigheid van archeologische sporen dient met verder archeologisch onderzoek vastgesteld te worden. <https://cai.onroerenderfgoed.be/>

¹⁵ CLAESEN, VAN GENECHTEN, AUDENAERT en DOUCET. 2020.

¹⁶ HERMANS, OP DE BEECK en PAWELCZAK. 2021.

Figuur 31: Projectgebied op de archeologische kaart (bron: Informatie Vlaanderen).

Figuur 32: Wijdere omgeving op de archeologische kaart (bron: Informatie Vlaanderen).

Ten zuiden van het projectgebied bevinden zich CAI-locaties (o.a. 165234 en 208952) (Figuur 32) die verwijzen naar de linies en kampen van het beleg van Leuven van 1635 die op basis van de kaart van Pauli op de CAI werden geplaatst.

Een groot deel van de CAI Locaties zijn prospectievindplaatsen. De regio werd intensief geprospecteerd door en onder impuls van amateurarcheoloog Gust Boschmans. Op de CAI staan in de buurt van het projectgebied vooral prospectievindplaatsen van prehistorisch materiaal. In de bredere omgeving werden lithische artefacten aangetroffen van in het finaal-paleolithicum tot in het neolithicum. Ze maken deel uit van het *prehistorisch sitecomplex in alluviale context in de Wingevallei* (erfgoedobject ID 303008)¹⁷ (Figuur 32). De Wingevallei is een vallei met een brede valleivloer waarin zich een reeks van zandige ruggen bevindt langsheen de huidige Winge. In de Wingevallei werden steentijdsporen gevonden van in het middenpaleolithicum, het mesolithicum en het neolithicum. De aangetroffen vindplaatsen wijzen op een bijzonder onderzoekspotentieel, zo werd een mesolithische site aangetroffen in de natte kleigronden aan de rand van de vallei en werden een groot deel van de sites afgedekt door colluvium of alluvium waardoor ze een goed bewaringspotentieel hebben. Daarom werd een deel van dit sitecomplex afgebakend als archeologische zone. Het gehele erfgoedobject werd ingetekend met als westelijke arbitraire grens de huidige spoorlijn. Aangezien die grens er in het verleden niet was, is het goed mogelijk dat ook het gebied ten westen van deze spoorlijn, de vallei van Vunt en Dijle, interessant was voor de prehistorische mens. Dit wordt bevestigd door verschillende CAI-locaties, zoals de toevalsvondsten van neolithische bijlen uit de Pleinstraat en Klein Langeveld (CAI Locatie 270 en 953).

Ten oosten van het projectgebied bevindt zich de Kesselberg (CAI Locatie 8470). Deze berg herbergt een nederzetting uit de ijzertijd, waarvan de wal nog zichtbaar is in het landschap. In en rond de berg werden ook artefacten uit de steentijd teruggevonden. Aan de voet van de Kesselberg vond zich het kasteel van Attenhoven (CAI Locatie 1643). Tijdens de opgraving ervan (jaren '90) trof Gust Boschmans niet enkel de resten van het verdwenen laatmiddeleeuws kasteel aan. Opmerkelijk was de vondst van een grote concentratie van divers 2de-3de-eeuws Romeins materiaal zoals keramiek, glas, tegulae en imbrices (CAI Locatie 950), die de nabijheid van een villacomplex laten vermoeden.

Als de CAI locaties en de bestaande archeologienota's op het Digitaal Terreinmodel worden geplaatst (Figuur 32) is vooral zichtbaar dat de meeste archeologische sites en vondsten uit de steentijd, metaaltijden en Romeinse periode zich op de hellingen iets verder van de waterlopen bevinden of (meer noordelijk) op een landtong langs een paleomeander (CAI Locatie 1015). Sites die net als het projectgebied vlakbij de Dijle in het Dijledal liggen zijn sites met walgracht die op de 18de-eeuwse en latere kaarten zichtbaar zijn. Het gaat om het al vermelde Puthof (CAI Locatie 3448) ten noordoosten van het projectgebied en om CAI locatie 10182 een site met walgracht naast de watermolen op een eiland in de Dijle te Wijgmaal, ten noorden van het projectgebied.

Samenvattend kan gesteld worden dat de omgeving van het plangebied interessant was voor de mens in de steentijd, de ijzertijd en Romeinse periode. Vlakbij het projectgebied op gelijkaardige locaties in het landschap (Dijledal, vlak aan de Dijle) werden nog geen sporen uit deze periodes aangetroffen. Op gelijkaardige locaties in het landschap werden wel sites

¹⁷ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2019: *Prehistorisch sitecomplex in alluviale context in de Wingevallei* [online] <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/303008> (Geraadpleegd op 12-08-2019).

met walgracht gesitueerd, maar deze waren afgebeeld op de 18de-eeuwse kaarten. Aangezien de 18de-eeuwse kaarten geen sites uit deze periode afbeelden voor het projectgebied, kan gesteld worden dat zich hier vermoedelijk geen gelijkaardige sites met walgracht bevonden. De aanwezigheid van sporen/artefacten uit de steentijd, ijzertijd en Romeinse periode kan niet uitgesloten worden, maar deze lijken in de buurt van het projectgebied vaker voor te komen op de hellingen of op een landtong en niet in het Dijledal, vlakbij de Dijle. Toch kan de aanwezigheid van een site uit de steentijd zeker niet uitgesloten worden. De vermoedelijke bodemopbouw van het projectgebied (naar analogie met zone 160m zuidelijker) met colluvium en veenvorming kan mogelijk voor een goede bewaringstoestand gezorgd hebben van een eventuele prehistorische site langs de Dijle.

4. Synthese

Het onderzochte gebied bevindt zich in het Dijledal vlak langs de Dijle op zo'n +16m TAW. De straat bevindt zich tussen het kanaal Leuven-Dijle in het westen en de Dijle in het oosten. Het gebied bestaat nu uit de Armand Meyswijk, een verharde straat met enkele groenzones erlangs, een speelpleintje ten noorden van de straat, een steegje langs een woning met tuin en een klein deel van deze tuin, net naast de Dijle. De straat loopt onder de spoorlijn door.

De straat wordt heraangelegd tot zo'n 53 en 45cm onder maaiveld. Er wordt een regenwaterafvoer voorzien onder het westelijk deel van de straat. De sleuf voor deze afvoer zal ca. 80cm breed zijn en een verstoring van zo'n 150cm diepte met zich meebrengen. Ten noorden van de straat wordt een bufferbekken met onregelmatige vorm aangelegd. Tussen de bestaande vijver en het aan te leggen bufferbekken wordt ook een regenwaterafvoer voorzien, deze zal een verstoring van ca. 80cm breed en 130cm diep veroorzaken. Het afvalwater zal via voorbezinkers naar een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie geleid worden, deze behoren niet tot de vergunningsaanvraag.

Cartografische gegevens tonen aan dat dit gebied onbebouwd en nat (een broek) was in de 18de eeuw. In 1830 werd hier, tussen de spoorweg en de Dijle, net ten noorden van een meander, een fabriek voor chemische producten gebouwd. Deze fabriek kende de daaropvolgende jaren verschillende uitbreidingen en afbraakfases. Het is mogelijk dat er zich nog funderingen van deze fabriek in de ondergrond bevinden. Rond 1914 werden er arbeiderswoningen met een weg ervoor opgericht op deze locatie. Het tracé van deze weg is hetzelfde als dat van de huidige A. Meyswijk. De straat wordt dus al meer dan 100 jaar als straat gebruikt. Nutsleidingen en verhardingen zullen al een deel van de bodem verstoord hebben. Ten laatste in 1930-1931 werd een vijver aangelegd in de oksel van de straat. Deze doet tegenwoordig dienst als visvijver.

Archeologische gegevens tonen aan dat de omgeving een interessante plek was voor de prehistorische mens van in het paleolithicum tot in het neolithicum. Ook in de ijzertijd en Romeinse periode was de wijdere omgeving bewoond, al lijkt de bewoning zich dan eerder hoger op de hellingen te bevinden en minder aan de Dijle in het dal. De onderzoeksbalans van Romeinse nederzettingen¹⁸ maakt duidelijk dat het onderzoek naar (landelijke) Romeinse nederzettingen nood heeft aan een landschappelijke visie en nood aan grote opgravingsvlakken om het fenomeen beter te duiden en begrijpen. Kleine opgravingsvlakken geven te fragmentaire informatie die moeilijk te duiden is. Dit geldt ook voor nederzettingen uit de ijzertijd.

Sites uit de middeleeuwen en de nieuwe tijd zijn op basis van het historisch kaartmateriaal naar analogie met gelijkaardige locaties in het landschap uit te sluiten. Oude oeverbescherming van de Dijle is mogelijk bewaard binnen het plangebied. Funderingen van de 19de-eeuwse fabriek kunnen zich ook nog in de bodem bevinden ter hoogte van de geplande werken.

¹⁸ https://onderzoeksbalans.onroerenderfgoed.be/onderzoeksbalans/archeologie/romeinse_tijd/bronnen/archeologisch/civiele_nederzettingen/landelijk/vlaanderen

De heraanleg van de straat, de te plaatsen (lijn)infrastructuur en de onregelmatige vorm van het bufferbekken hebben een relatief kleine impact op de eventuele archeologie in de ondergrond. Zelfs als de werkzaamheden voor het afvalwater (geen deel van deze vergunningsaanvraag) mee in rekening worden gebracht is de impact op eventuele archeologie beperkt. Een archeologisch onderzoek van de bedreigde delen zal niet tot nuttige kenniswinst leiden. Zo'n onderzoek kan maximaal fragmentaire informatie bijbrengen die moeilijk te duiden is. Een kosten-batenanalyse valt negatief uit. Omwille van voorgaande informatie wordt verder archeologisch onderzoek niet opportuun geacht.

5. Verwachting archeologisch erfgoed

5.1. Archeologische verwachting

De onderzoeksvragen kunnen als volgt beantwoord worden:

- *Wat is de archeologische verwachting voor het projectgebied?*

Uit het bureauonderzoek werd duidelijk dat het projectgebied van in de middeleeuwen tot in 1830 onbebouwd bleef. Door de aanwezigheid van sites uit de steentijd, ijzertijd en romeinse omgeving in de wijdere omgeving, is het niet uitgesloten dat er een site uit deze periode in de ondergrond te vinden is. Toch is vervolgonderzoek hier niet nodig omwille van volgende redenen:

- Ter hoogte van het straatracé is de grond al deels geroerd door bestaande verharding en nutsleidingen en afbraakwerken van de fabriek.
- Delen die nu niet verhard zijn, kunnen wel nog een intacte bodemopbouw hebben, maar deze delen vormen geen aaneengesloten, groot geheel.
- Ook dieper kunnen er zich nog onverstoorde delen in de grond bevinden, maar ook deze vormen geen aaneengesloten geheel.
- Onderzoek van deze kleine, niet aaneengesloten deeltjes kan maximaal leiden tot de kennis dat de wijdere regio in deze oudere periodes bewoond gebied was, iets dat al geweten is. Bij onderzoek van deze kleine deeltjes zal de ruimtelijke spreiding van sporen/artefacten en een grondig landschappelijk kader ontbreken. Onderzoek zal dus niet tot kenniswinst leiden.

Uiteraard is het mogelijk dat er zich nog funderingen van de 19de-eeuwse fabriek in de bodem bevinden. De verschillende verbouwingen van de fabriek werden gedocumenteerd in de kadasterschetsen. Opgraving van deze resten zal niet tot nuttige kenniswinst over de fabriek leiden.

- *Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?*

De straat is al 100 jaar in gebruik als straat. Daarvoor bevond zich een fabriek op deze locatie. De bouw- en afbraakwerken van deze fabriek, net als het jarenlang gebruik als straat (incl. bestratingswerken en nutswerken) zullen het projectgebied al grotendeels geroerd hebben. De straat wordt aangelegd tot op een diepte van ca. 53 en 45cm. De regenwaterafvoer zal een iets grotere impact hebben: twee sleuven van ca. 80cm breed en een diepte van ca. 130 à 150cm onder maaiveld en een bufferbekken van ca. 225m² met onregelmatige vorm. Deze lijninfrastructuur en onregelmatig bufferbekken hebben een vernietigende impact op het eventuele bodemarchief ter hoogte van de nog niet geroerde delen. Toch zal een archeologisch onderzoek van deze bedreigde delen niet tot nuttige kenniswinst leiden. Zo'n onderzoek kan maximaal fragmentaire informatie bijbrengen die moeilijk te duiden is. Een kosten-batenanalyse valt negatief uit. Omwille van voorgaande informatie wordt verder archeologisch onderzoek niet opportuun geacht.

- *Is er een archeologische site aanwezig? Wat zijn de kenmerken en de bewaringstoestand ervan? Wat is haar relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?*

Er kan niet met zekerheid gesteld worden dat er zich geen archeologische site in de bodem bevindt. Door de aanwezigheid van sites uit de steentijd, ijzertijd en Romeinse periode in de ruimere omgeving, is het niet uitgesloten dat er een site uit deze periode in de ondergrond te vinden is. De site bevindt zich in het Dijledal, op de westoever van de Dijle, vlakbij een in de 19de eeuw verdwenen meander. Alhoewel vondsten op gelijkaardige locaties in het landschap in de buurt van het projectgebied schaars zijn, toont het nabijgelegen *prehistorisch sitecomplex in alluviale context in de Wingevallei* aan, dat ook valleibodems door de prehistorische mens gebruikt werden.

Op basis van de cartografische bronnen en vergelijking van gelijkaardig gelegen sites lijken sites uit de middeleeuwen en nieuwe tijden (tot 1830) wel uitgesloten. In 1830 werd een fabriek gebouwd op deze locatie. De uitbreidings- en afbraakfasen werden goed gedocumenteerd in de kadastrische schetsen.

De bewaringstoestand van een eventuele site is slecht omwille van de verstoringsgraad van het projectgebied ter hoogte van de bestaande verharding.

5.2. Vervolgonderzoek

Omdat verder onderzoek van het projectgebied niet tot nuttige kenniswinst zal leiden, wordt er geen vervolgonderzoek aanbevolen.

6. Samenvatting

De Armand Meyswijk wordt heraangelegd, ook de waterafvoer zal aangepast worden. Het projectgebied bevindt zich in het Dijledal vlak langs de Dijle op zo'n +16m TAW. De straat bevindt zich tussen het kanaal Leuven-Dijle in het westen en de Dijle in het oosten. Het gebied bestaat nu uit de Armand Meyswijk, een verharde straat met enkele groenzones erlangs, een speelpleintje ten noorden van de straat, een steegje langs een woning met tuin en een klein deel van deze tuin, net naast de Dijle. De straat loopt onder de spoorlijn door.

De straat wordt tot ca. 53 en 45cm diep heraangelegd en er wordt een regenwaterafvoer voorzien onder het westelijke straatdeel en tussen de bestaande vijver en een aan te leggen bufferbekken met onregelmatige vorm. Deze infrastructuur zal zo'n 130cm diep gaan.

Cartografische gegevens tonen aan dat dit gebied onbebouwd en broekgebied was in de 18de eeuw. In 1830 werd hier, tussen de spoorweg en de Dijle, net ten noorden van een meander, een fabriek voor chemische producten gebouwd. Deze fabriek kende de daaropvolgende jaren verschillende uitbreidingen en afbraakfasen. Rond 1914 werden er arbeiderswoningen met een weg ervoor opgericht op deze locatie. Het tracé van deze weg is hetzelfde als dat van de huidige A. Meyswijk. Ter hoogte van het straatracé is de grond al deels geroerd door verharding en nutsleidingen. Onverharde delen buiten het straatracé en dieper gelegen delen kunnen nog een intact bodemarchief hebben.

Archeologische gegevens tonen aan dat de wijdere omgeving een interessante plek was voor de prehistorische mens van in het paleolithicum tot in het neolithicum. Ook in de ijzertijd en Romeinse periode was de wijdere omgeving bewoond. Het is niet uitgesloten dat er zich een site uit deze periodes in de ondergrond bevindt. Aangezien een groot deel van het projectgebied verstoord is door de historische bebouwing en straat én de aard van de werken (lijninfrastructuur) is archeologisch vervolgonderzoek niet nodig. Archeologisch onderzoek van de geplande werken kan niet tot nuttige kenniswinst leiden.

7. Bijlages

- Bijlage 1: Topografische kaart
- Bijlage 2: GRB met kadastergegevens
- Bijlage 3: Orthofoto, meest recent
- Bijlage 4a: Grondplan geplande toestand
- Bijlage 4b: profielen
- Bijlage 4c: Waterafvoer geplande toestand
- Bijlage 5: Digitaal Terreinmodel Vlaanderen
- Bijlage 6: Digitaal Terreinmodel Vlaanderen - detail
- Bijlage 7: Potentiële bodemerosie per perceel 2021
- Bijlage 8: Tertiair geologische kaart
- Bijlage 9: Quartair geologische kaart – kaartblad Leuven
- Bijlage 10: Bodemkaart
- Bijlage 11: Villaretkaart
- Bijlage 12: Ferrariskaart
- Bijlage 13: Atlas der buurtwegen
- Bijlage 14: Topografische kaart Vandermaelen
- Bijlage 15: Poppkaart
- Bijlage 16: Topografische kaart 1865
- Bijlage 17: Topografische kaart 1891
- Bijlage 18: Topografische kaart van 1930-1931
- Bijlage 19: Topografische kaart van het ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw
- Bijlage 20: Orthofoto 1979-1990
- Bijlage 21: Archeologische kaart 1
- Bijlage 22: Archeologische kaart 2
- Bijlage 23: Erfgoedobjecten

Bibliografie

Bronnen

Claesen J., Van Genechten B., Audenaert E. en Doucet A. 2020, *Archeologienota. Leuven – Wijgmaalsesteenweg*, Archebo-rapport 2019L232. (Archeologienota ID 13984)

Cresens A. 2012, *De Leuvense vaart: van de Vaartkom tot Wijgmaal. Aspecten uit de industriële geschiedenis van Leuven*, Leuven.

Hermans M., Op de Beeck S. & Pawełczak P. 2021, *Nota Leuven, Wijgmaalsesteenweg 36*. BAAC Vlaanderen Rapport 1825. (Nota ID 18785)

Simons R., De Nutte G., Deville T. & Houbrechts S. 2017, *Aarschotsesteenweg 730 te Wilsele (gem.Leuven)*, ArcheoPro Rapporten 406. (Archeologienota ID 6021)

z.n. 2020, *Laborex bvba. Uitvoeren grondmechanisch onderzoek*, verlag nr.20/072.

Websites

<http://www.geopunt.be/>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/>

<https://www.dov.vlaanderen.be/portaal/?module=public-bodemverkenner#ModulePage>

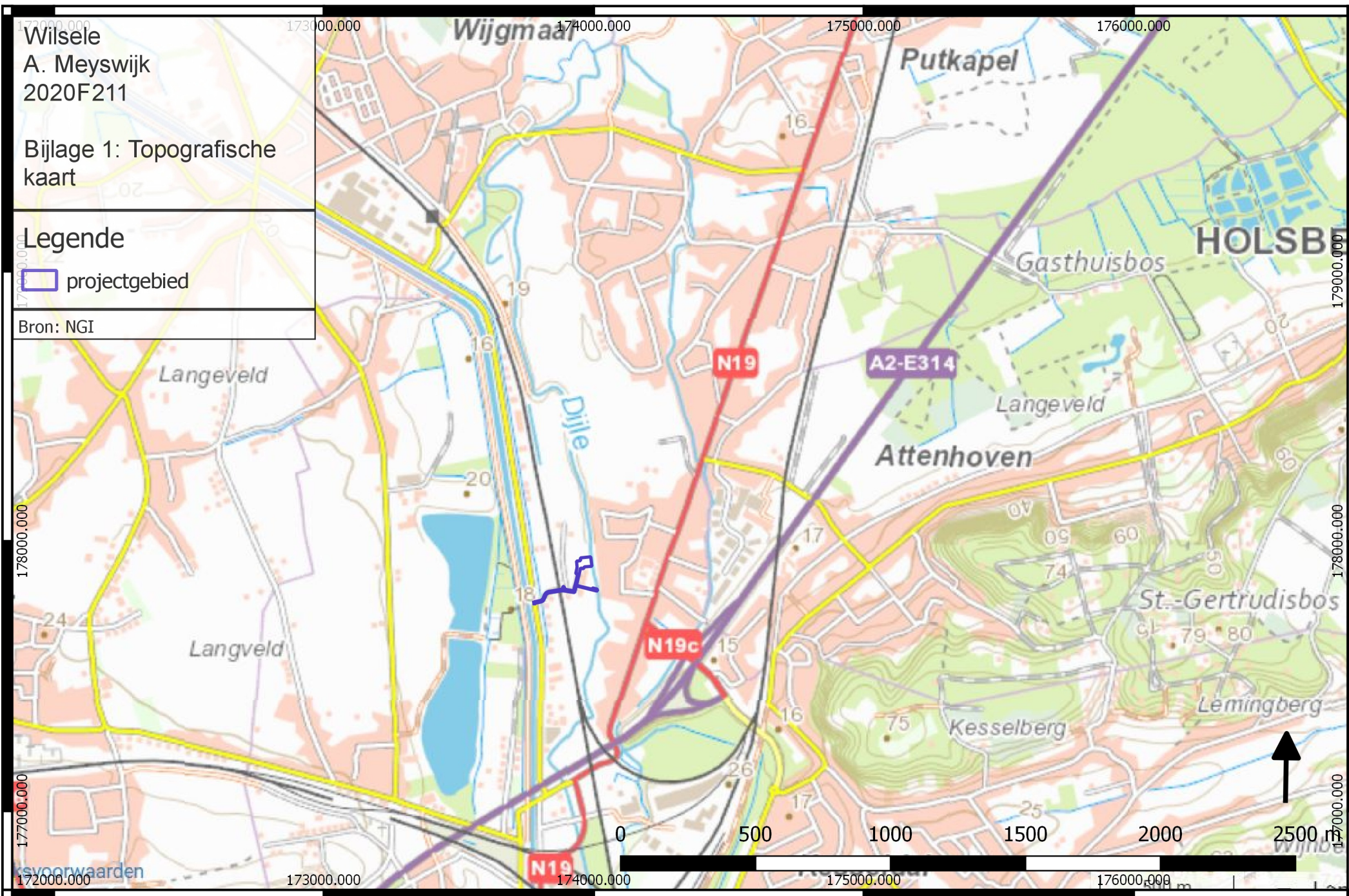
Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 1: Topografische kaart

Legende

 projectgebied

Bron: NGI

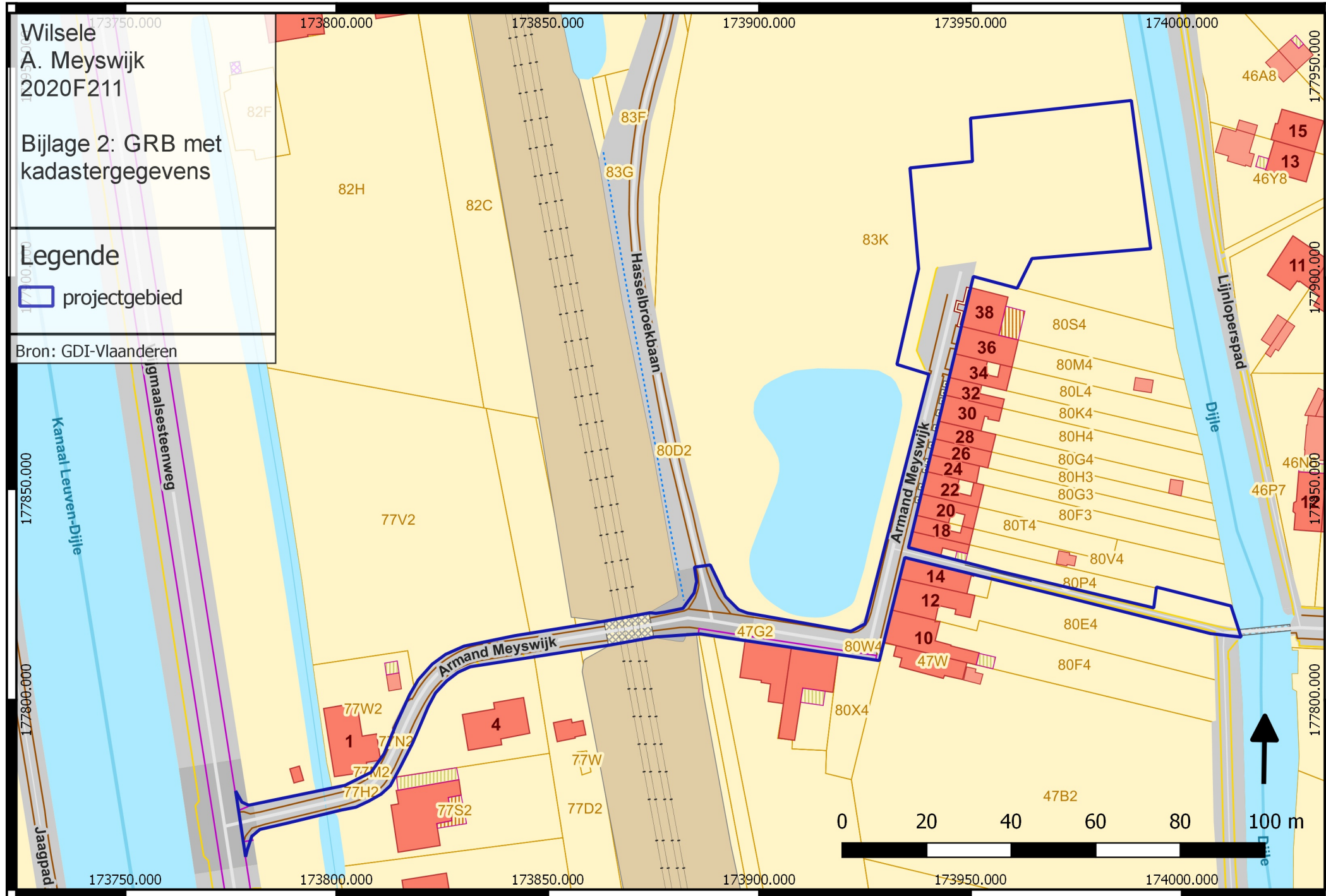
Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 2: GRB met
kadastergegevens

Legende

 projectgebied

Bron: GDI-Vlaanderen

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 3: Orthofoto,
meest recent

Legende

 projectgebied

Bron: GDI-Vlaanderen

177850.000

177800.000

17750.000

173750.000

173800.000

173850.000

173900.000

173950.000

174000.000

174050.000

17750.000

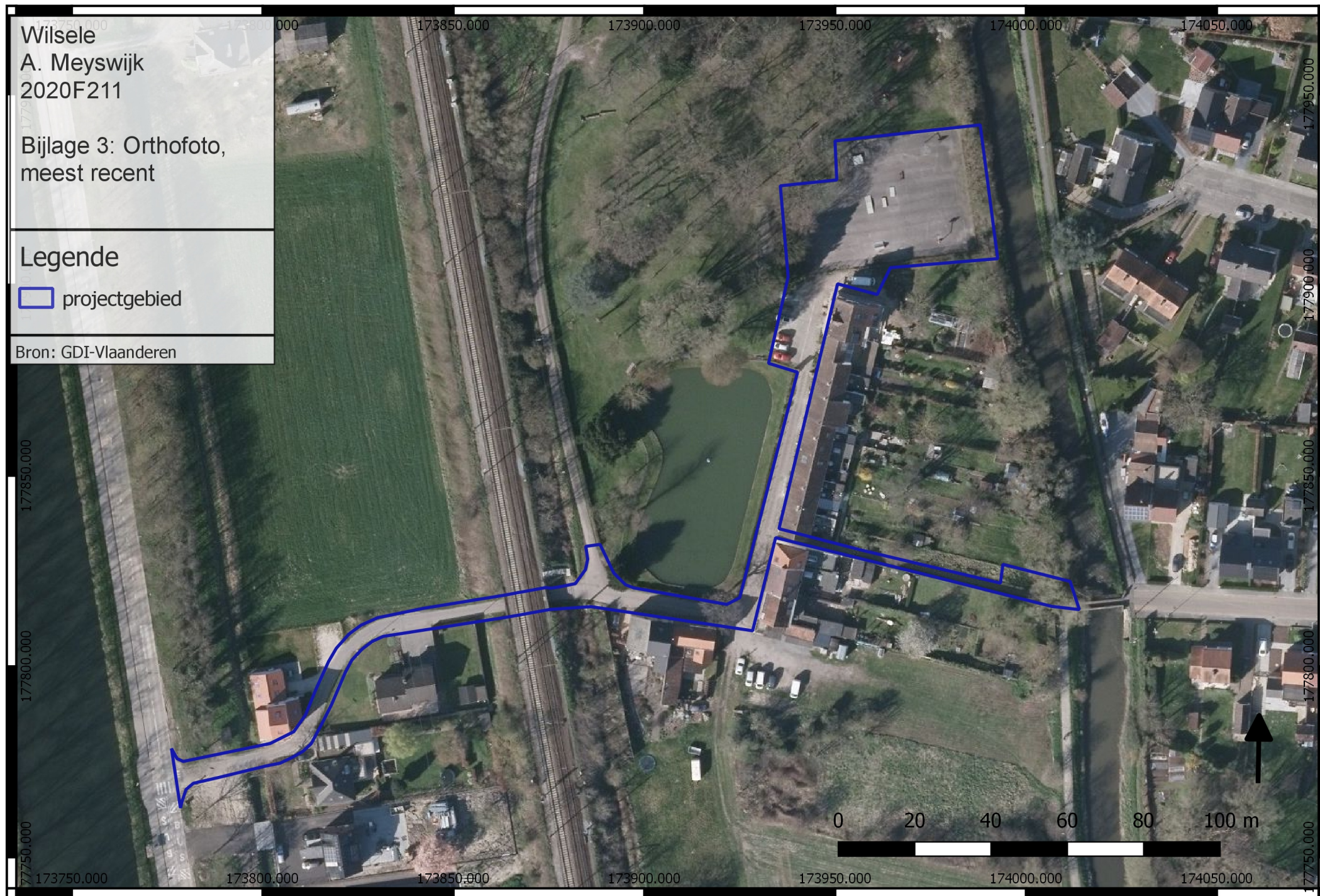
177800.000

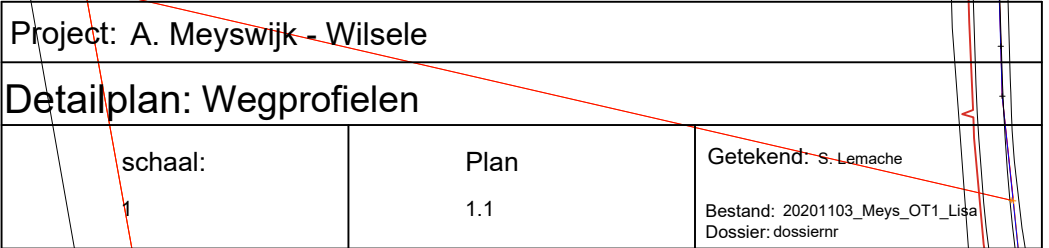
177850.000

177900.000

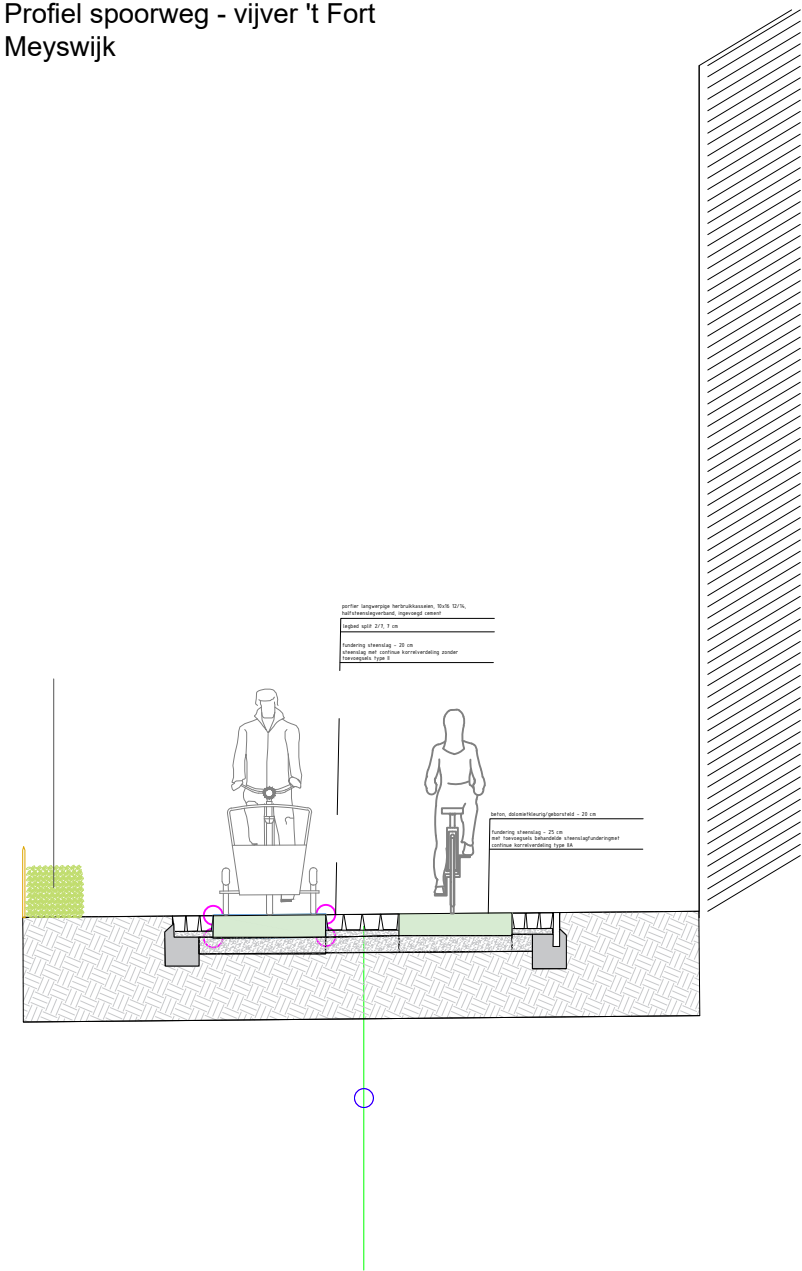
177950.000

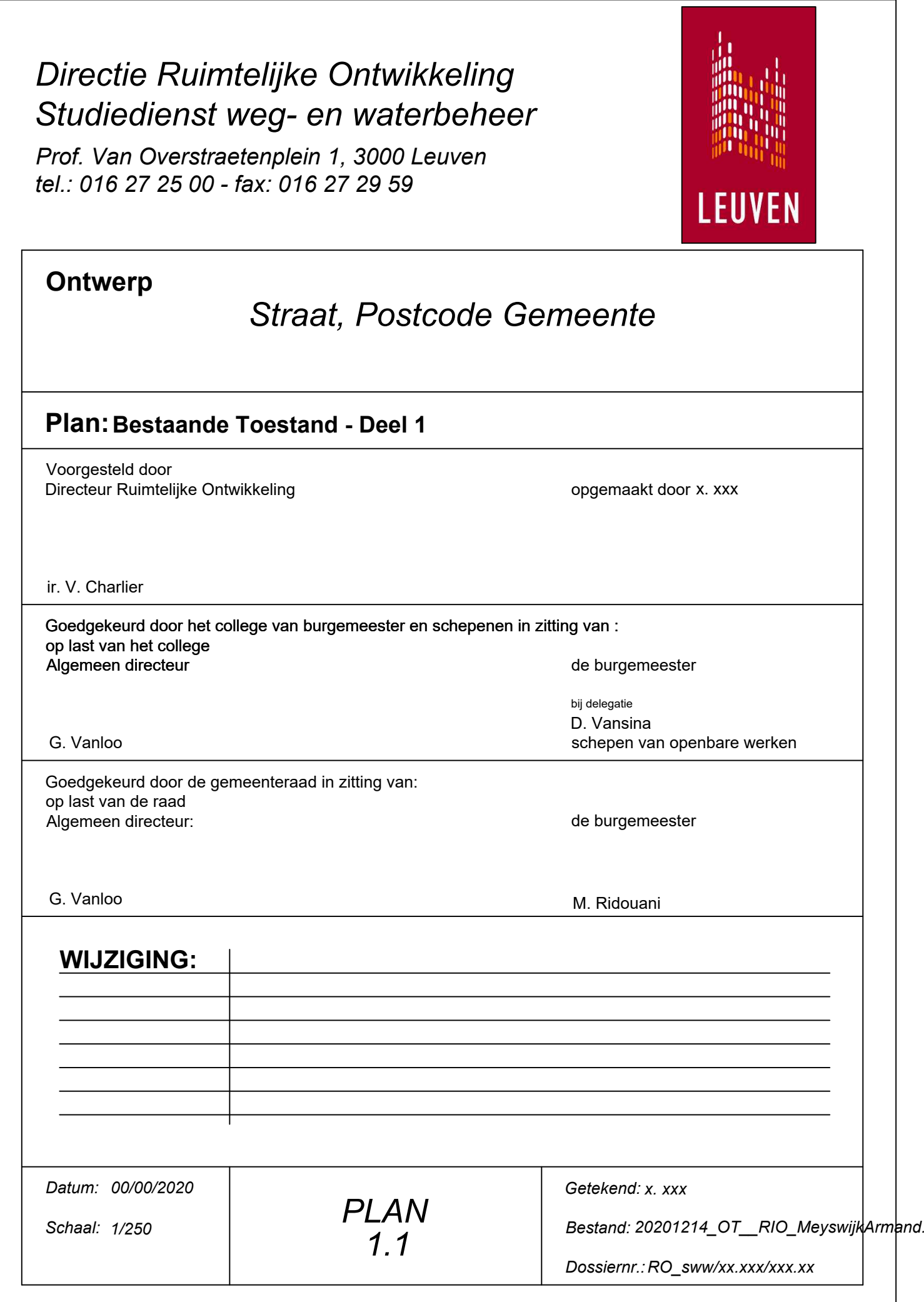
0 20 40 60 80 100 m

Profiel spoorweg - vijver 't Fort
Meyswijk

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 5: DTM

Legende

- projectgebied
- 13m TAW of lager
- 16m TAW
- 19m TAW
- 22m TAW
- 25m TAW of hoger

Bron: GDI-Vlaanderen

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 6: DTM detail

Legende

 projectgebied

DHMVIIDTMRAS1m_k32

- 13m TAW
- 13.5m TAW
- 14m TAW
- 14.5m TAW
- 15m TAW
- 15.5m TAW
- 16m TAW
- 16.5m TAW
- 17m TAW
- 17.5m TAW
- 18m TAW
- 18.5m TAW
- 19m TAW

Bron: GDI-Vlaanderen

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

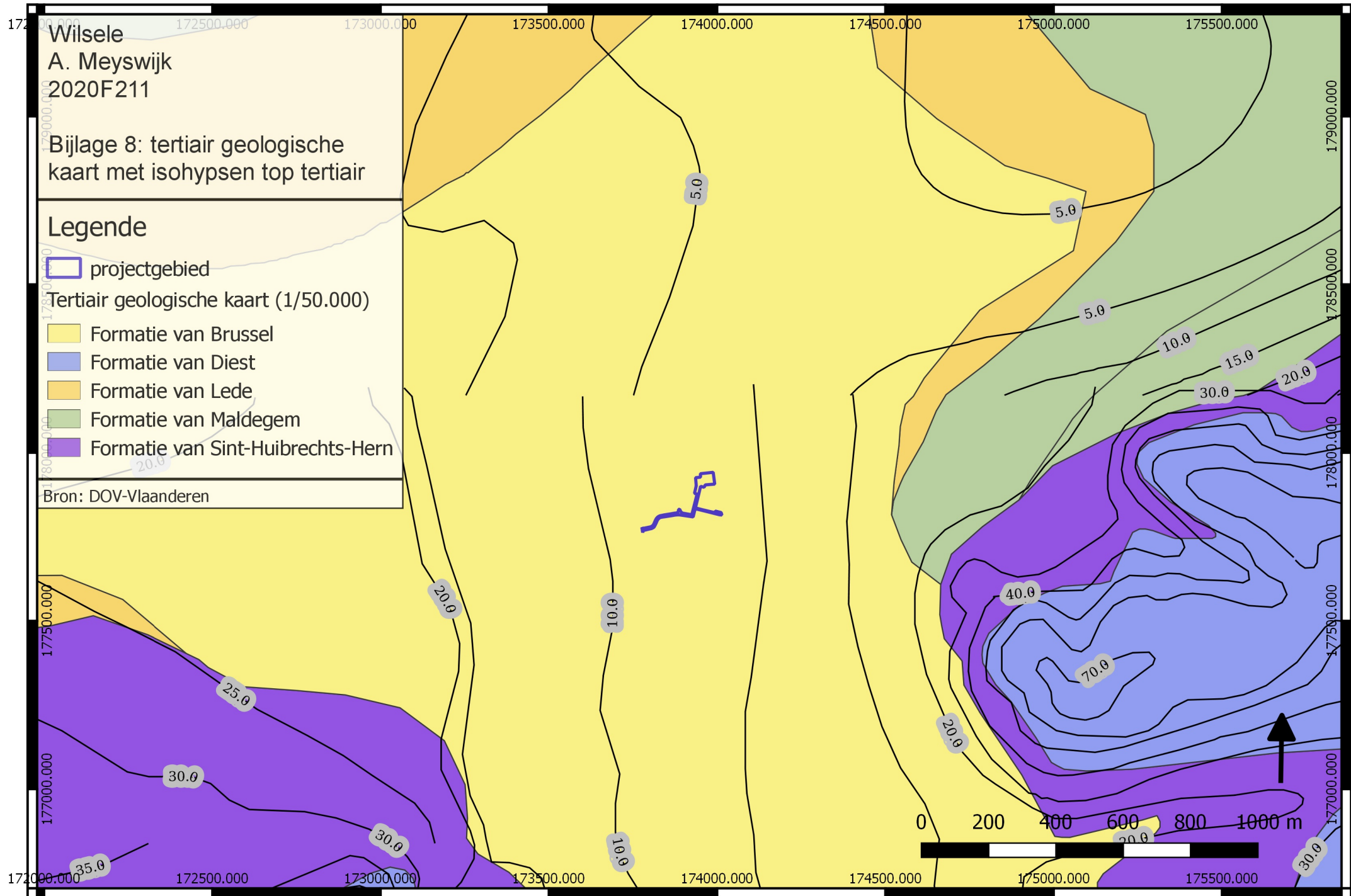
Bijlage 7: Potentiële bodemerrosie per perceel

Legende

- projectgebied
- GRB - watergang
- GRB - administratief perceel
- Potentiële bodemerrosie (2021)
 - Zeer hoog
 - Hoog
 - Medium
 - Laag
 - Zeer laag
 - Verwaarloosbaar
 - Bijzondere strook
 - Niet van toepassing
 - Geen info

Bron: DOV Vlaanderen

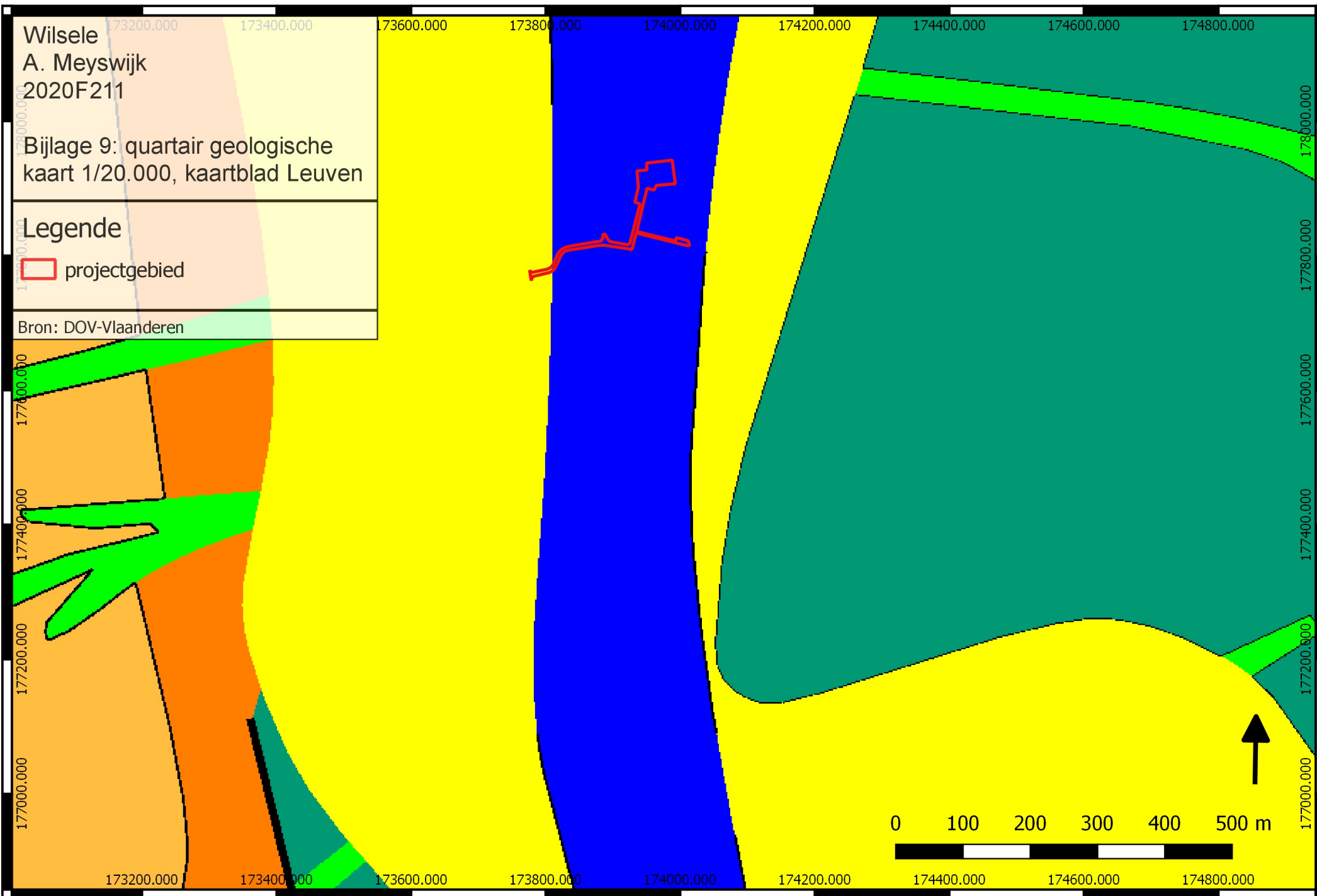
Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

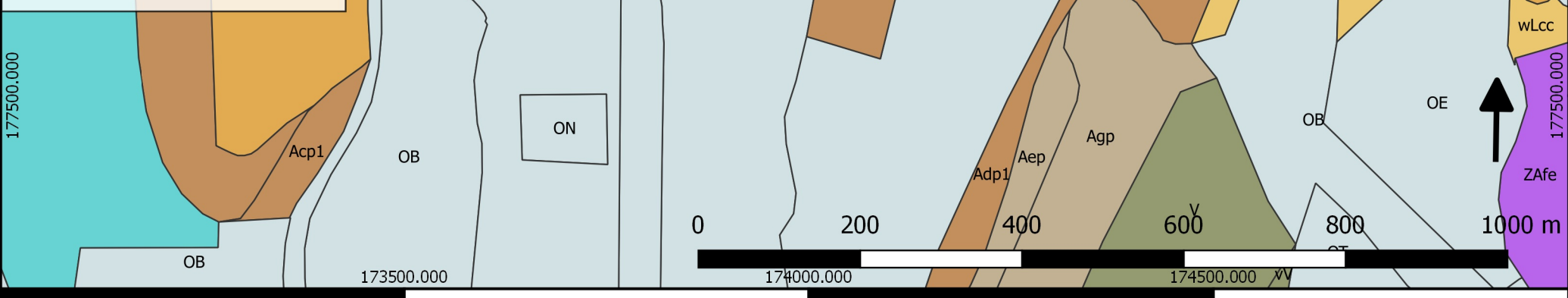
Bijlage 9: quartair geologische
kaart 1/20.000, kaartblad Leuven

Legende

 projectgebied

Bron: DOV-Vlaanderen

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 11: Villaret-kaart
(1745-1748)

Legende

 projectgebied

Bron: GDI-Vlaanderen

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 12: Ferrariskaart
(1771-1777)

Legende

 projectgebied

Bron: GDI-Vlaanderen

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

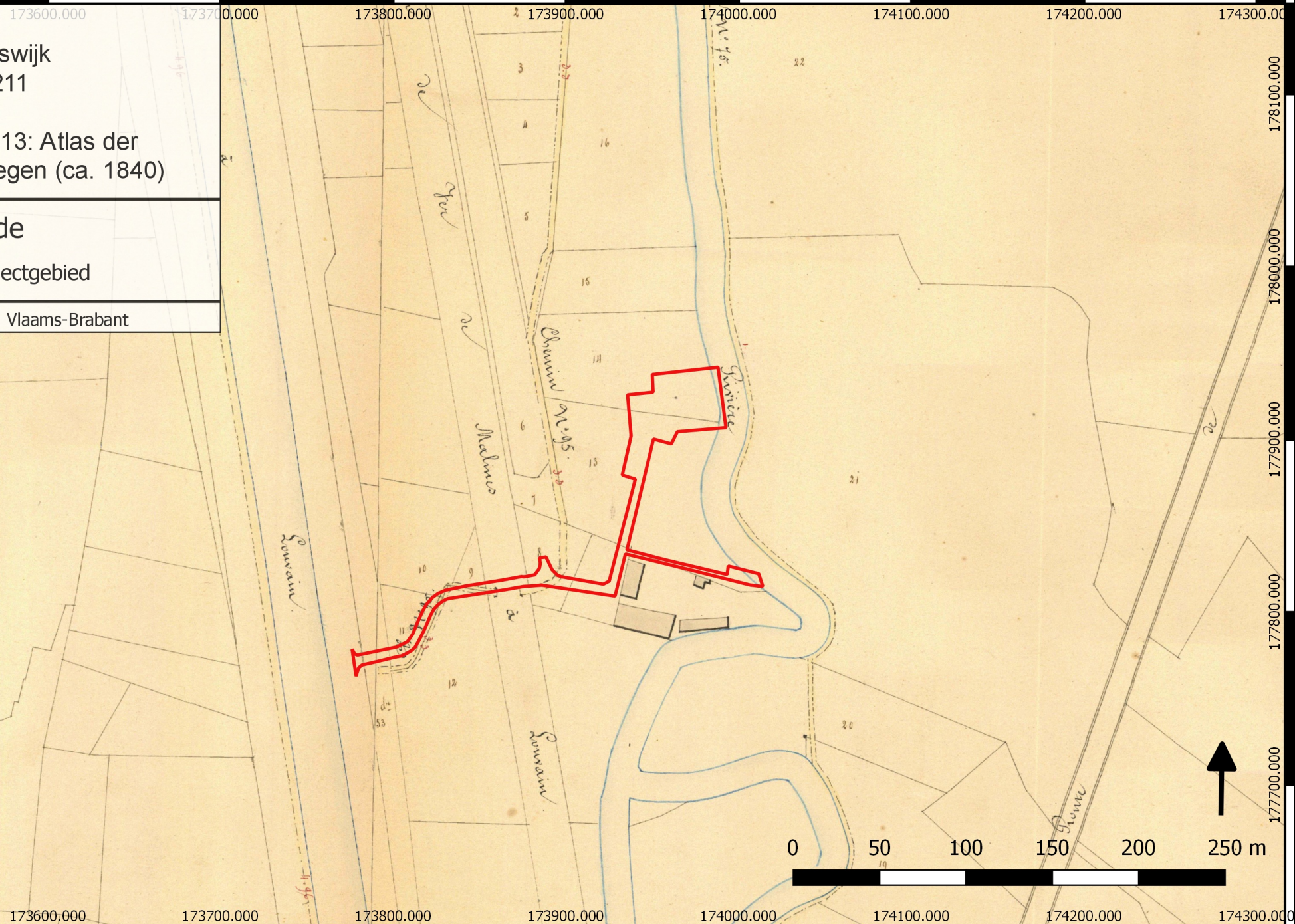
Bijlage 13: Atlas der
buurtwegen (ca. 1840)

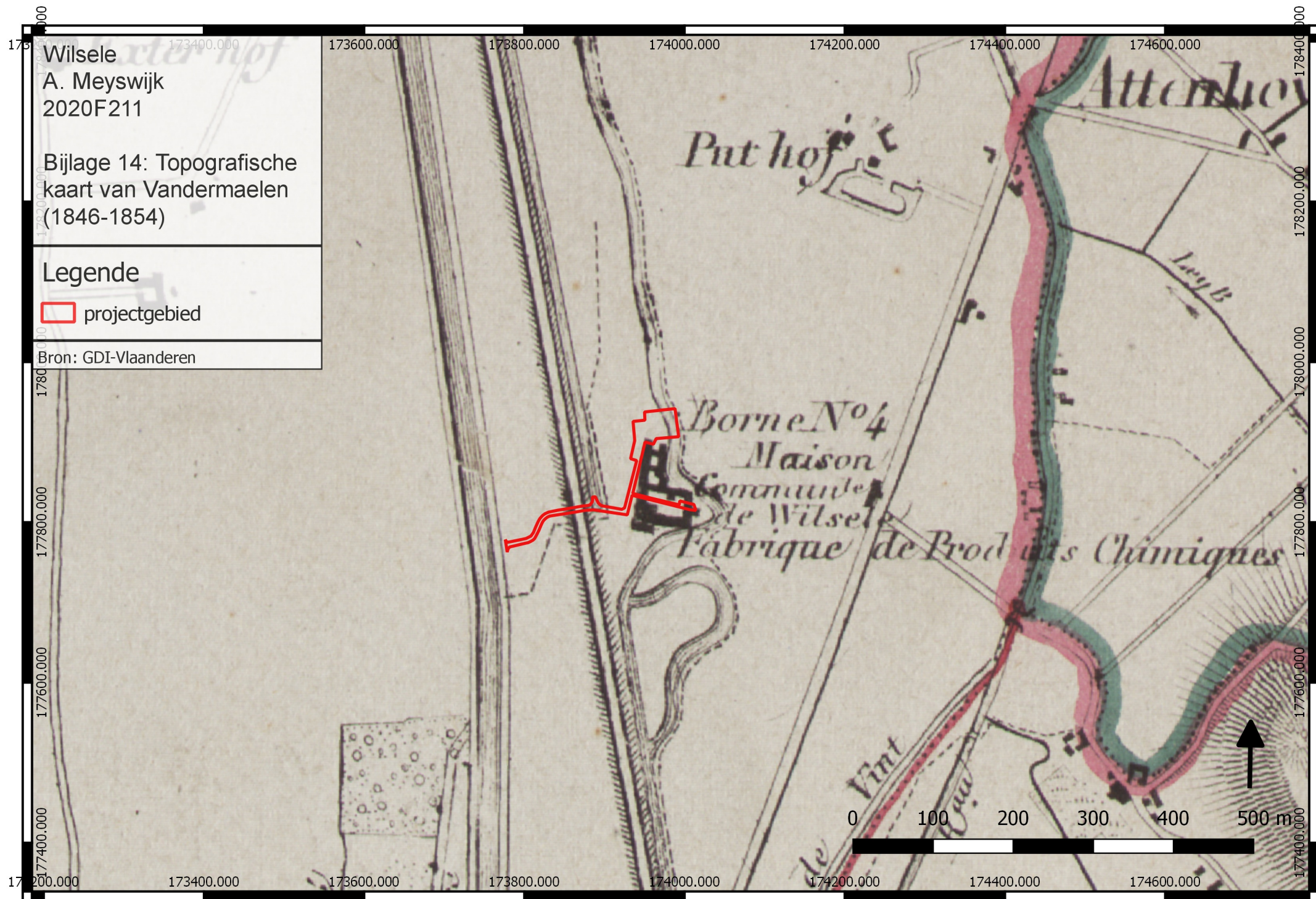
Legende

 projectgebied

Bron: Prov. Vlaams-Brabant

177700.000
177800.000
177900.000

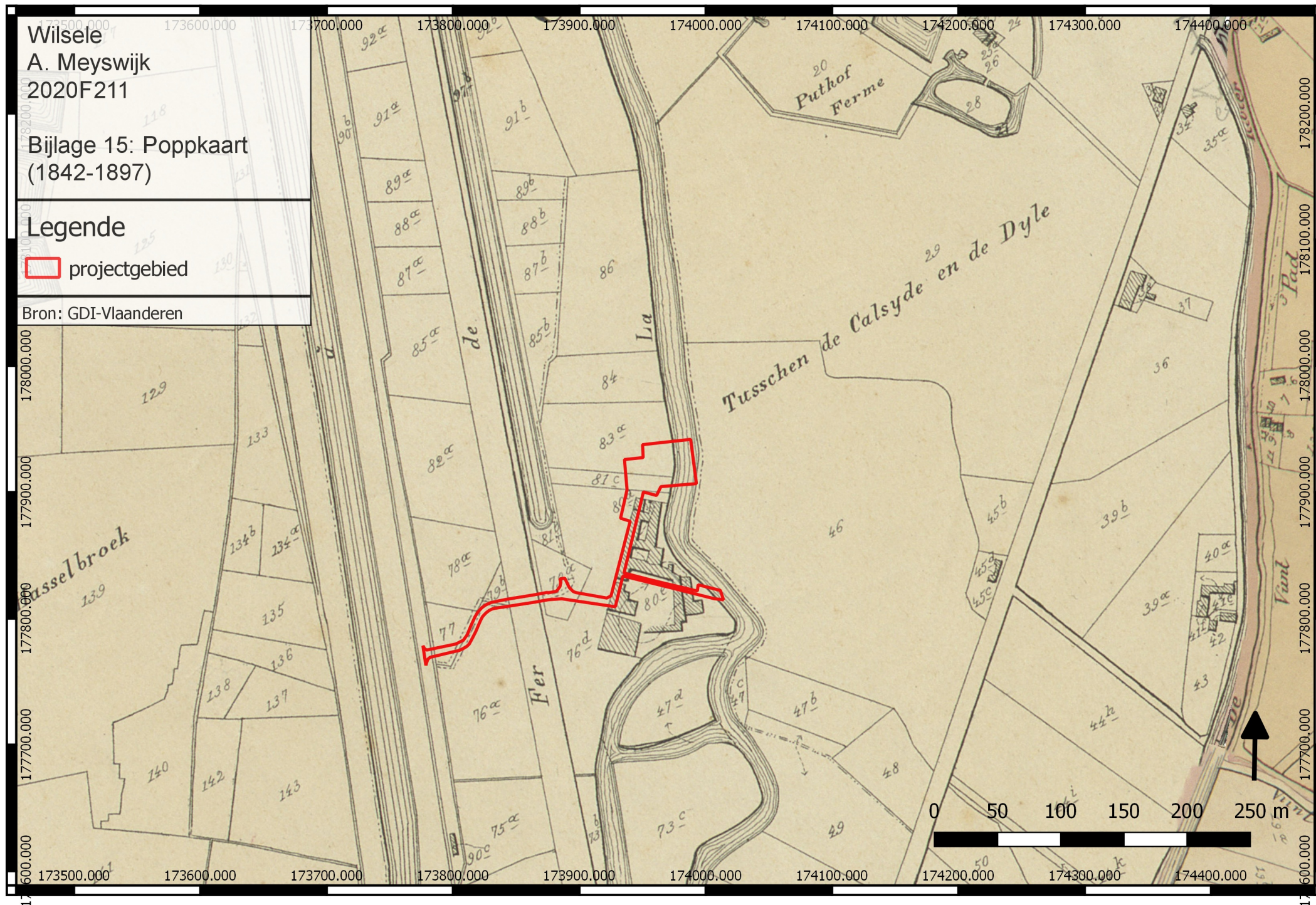
Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 15: Poppkaart
(1842-1897)

Legende

 projectgebied

Bron: GDI-Vlaanderen

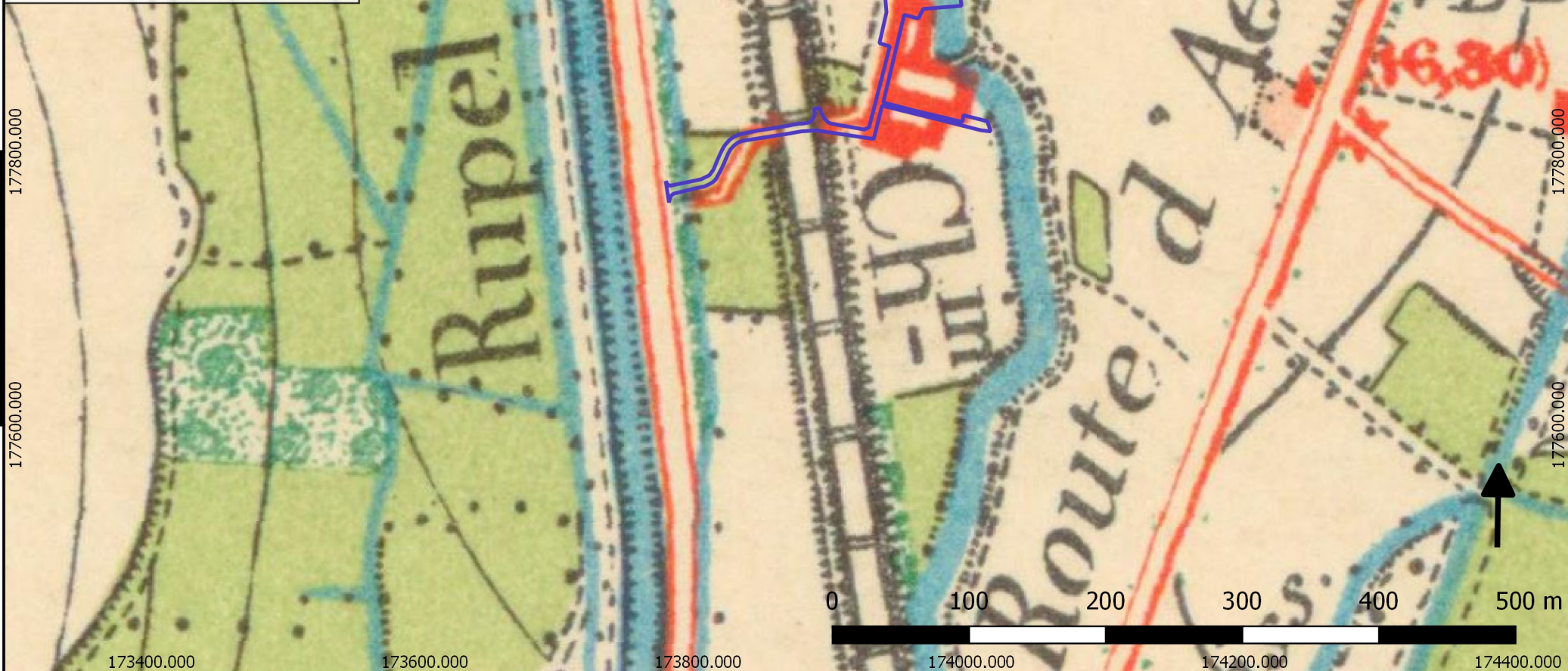
Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 16: Topografische
kaart van 1865

Legende

 projectgebied

Bron: NGI

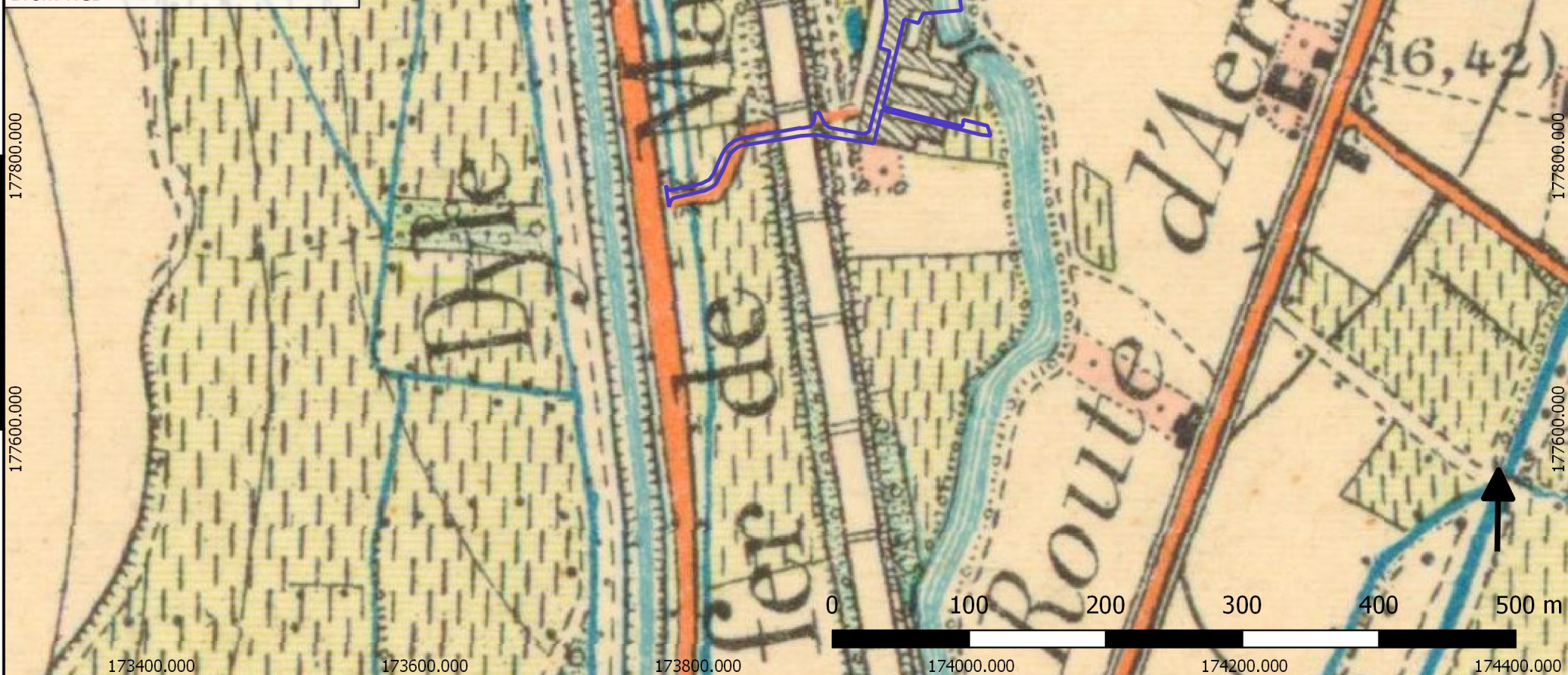
Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 17: Topografische
kaart van 1891

Legende

 projectgebied

Bron: NGI

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 18: Topografische
kaart van 1930-1931

Legende

 projectgebied

Bron: NGI

177800.000

177600.000

177400.000

173400.000

173600.000

173800.000

174000.000

174200.000

174400.000

178000.000

177800.000

177600.000

177400.000

0

100

200

300

400

500 m

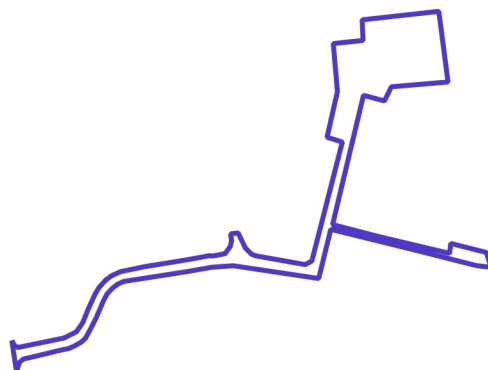
Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 19: Topografische
kaart van Ministerie van
Openbare werken en
Wederopbouw
(1950-1970)

Legende

 projectgebied

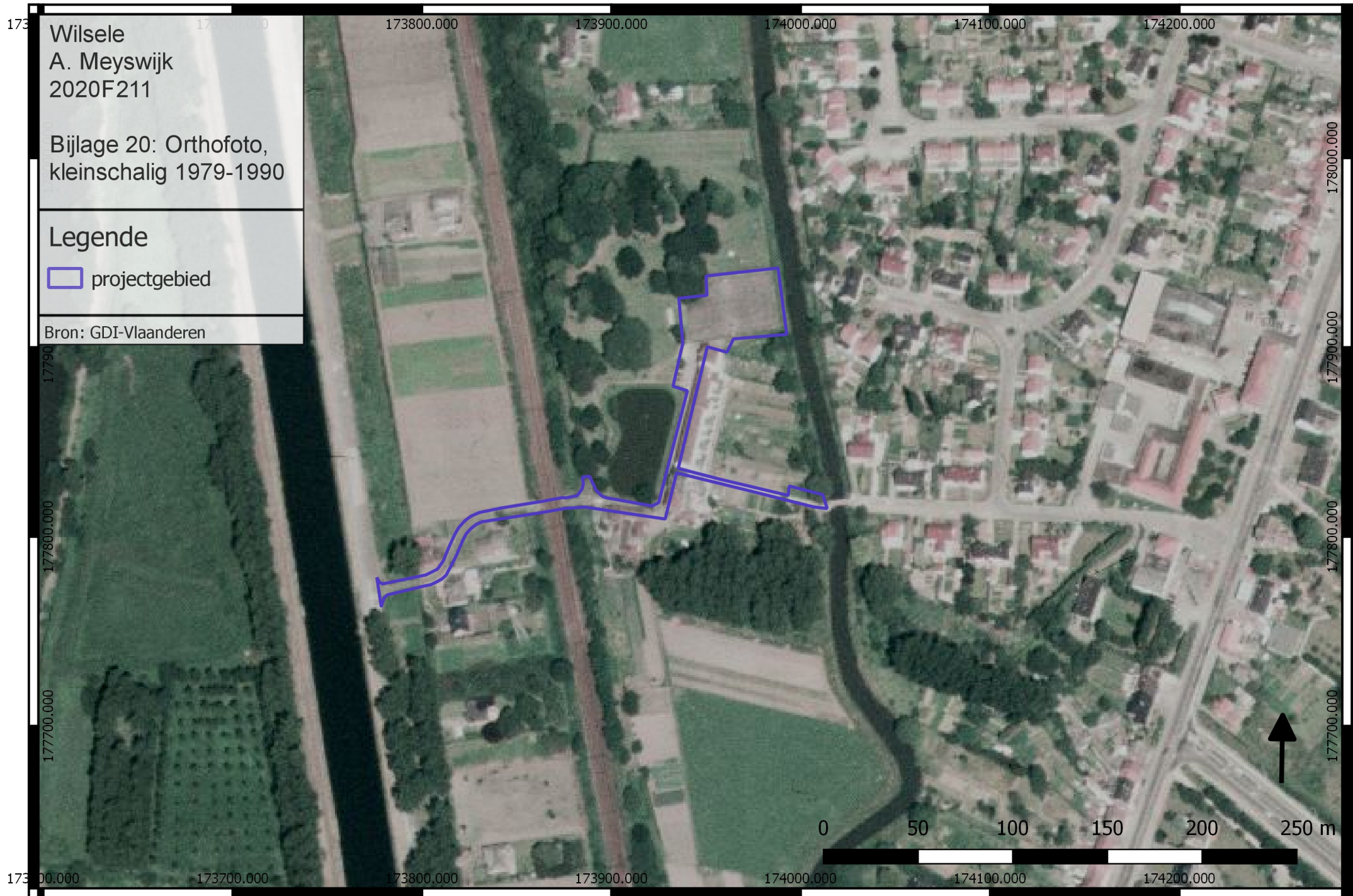
Bron: GDI-Vlaanderen

WILSELE

Aarschot steenvoeg

0 100 200 300 400 500 m

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

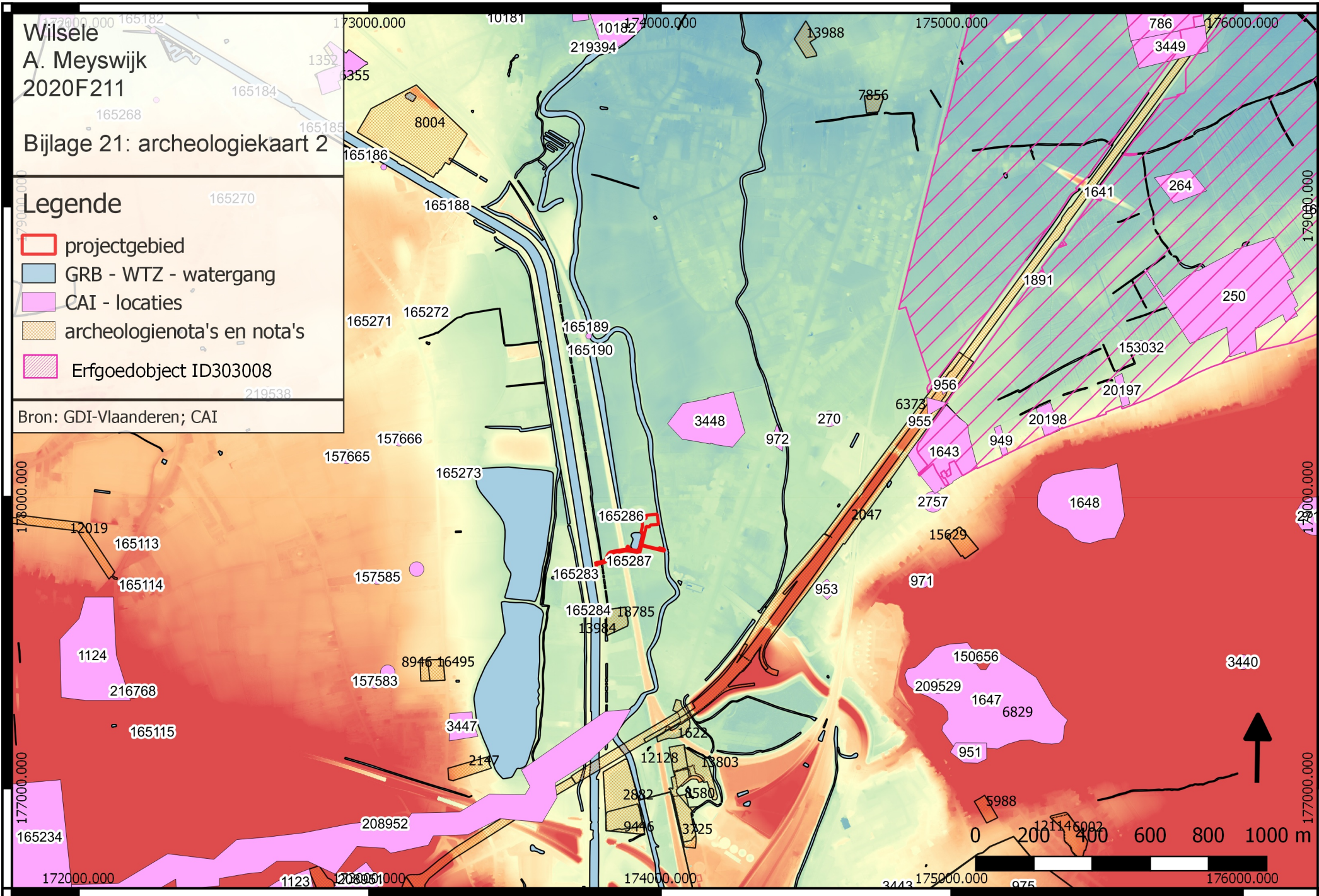
Bijlage 21: archeologiekkaart

Legende

- projectgebied
- GRB - WTZ - watergang
- CAI - locaties
- archeologienota's en nota's

Bron: GDI-Vlaanderen; CAI

Wilsele
A. Meyswijk
2020F211

Bijlage 23: erfgoedobjecten

Legende

- projectgebied
- Erfgoedobjecten

Bron: GDI-Vlaanderen

